

GILLET
FLUSTRET
RULLANS GRILL*
GALEJAN

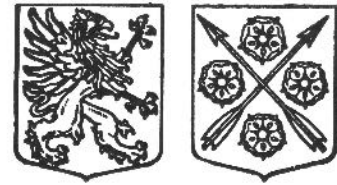
*Restaurant med fullständiga rättigheter varje dag från 17.00
—23.00, söndagar från 15.00—21.00

Arkivet.

SÖDERMANLANDS-NERIKES NATION

SÖDERMANLANDS-NERIKES NATION

INNEHÅLL

	Sid.
Från vår till vår	411
Nationen och kvinnorna	431
Katrineholmsfanan	433
Ju mer vi är tillsammans	437
Veteranföreningen	440
In memoriam	442
Landsmännen	450
Nationens ämbetsmän	461
Föreningar inom nationen	463
Nationens räkenskaper	464
Veteranerna	466

Från vår till vår

Avståndet mellan Stockholm och Åbo är inte så särskilt stort. Trettio mil kanske, inte mycket mer. Men de som haft oturen att under överfarten råka ut för svår sjögång — författaren till dessa rader har då främst i tankarna den externa, av utskänkningstekniska faktorer opåverkade — är närmast benägna att taxera avståndet i ljusår.

Understundom kan avståndet mellan de bägge städerna uttryckas som skillnader mellan vår och vinter. Det tjugotal ystra landsmän som en oförglömligt varm och solmättad vårväll hade embarkerat det stolta finska linjeskeppet m/s Aallotar för att segla över till Nylands nation och idka vårbrytning fann sig i stället tidigt på morgonen den 9 april fullt upptagna med isbrytning i Åbo skärgård. Landskapsbilden kring farleden förde närmast tanken till André och Vitön och endast frånvaron av rag-giga vita björnar talade mot misstanken att skepparen influerats av resenärernas vårliga lättsinne och orienterat fartyget ur kurs. Alltnog: »Nordan stod kall / men vi stodo pall / och landstego sedan i Åbo» som någon sammanfattade detta resans första överraskningsmoment.

Nationens finska värdar hade dock gjort allt för att kompensera den hastigt påkomna ryska kylan och garantera åtminstone en andlig islossning. Nylands kurator »Trolle» Donner talade stora, varma och uppriktiga ord om vänskapsbanden mellan de finska och svenska studenterna och studentnationerna, årsfesten avlöpte i sedvanliga praktfulla former och sillfrukosten påföljande morgon var helt enkelt otryckbart rolig. Att det svenska gästspelet i Helsingfors denna april månad formade sig till en verklig succé var naturligtvis helt och fullt Hornboskapens förtjänst. Inte nog med att Stigge Walldin och hans mannar under årsfesten utvecklade en även i närstående kretsar helt okänd briljans i att ackompanjera allemande, menuett och invecklade högeståndsdanser från finskt 1800-tal. Mest av allt imponerades dock nylänningarna av det hart när oslagbara rekord i källbacksåkning på en stol som HB satte under sillfrukosten. Trots att ej mindre än fem boskap staplade på varandra gav sig ut på den farofyllda färden var dock stolen vid framkomsten till backens slut tom, allt beroende på hastiga avstigningar under resan. Huruvida rekordåkningen ändock skulle godkännas blev vid

kaffet föremål för delade meningar varvid man dock enades om att låta rekordet gälla för boskapsklassen.

Styrkta av den säregna avskedsdrycken på gin och pommac som alltid gör resan mellan Helsingfors och Åbo till en så hisnande skönhetsupplevelse lämnade de sörmland-nerikingske den finska huvudstaden, som ännu ett antal veckor skulle leva kvar i en besinningslös HB-begeistring. Det var på en gång »inne» med HB och hade icke boskapen så snabbt undflytt alla de cocktailpartyarrangörer m. fl. som påbörjade dag blockerade telefonväxeln på Nylands, hade det säkert varit ute med HB. Kvar, lämnade åt de finska värdarnas hänsynslösa generositet, var endast herr sedermera prokurator Svensson, för vilken nationens ledning icke hyste några farhågor, samt finlandstipendiaten för året, Gunnel Forsberg.

På nationen i Uppsala hade det under tiden spelats simultanschack mot svenske mästaren Bengt Hörberg och dagen efter finlandspresenärernas återkomst till fosterjorden var det dags för HB-inspelning med Sveriges Radio. Torsdagen i samma vecka stod internationella nämnden som värd för en pop-skiva med pop-låtar och pop-corn, därmed uttryckligt dokumenterande att nationen var pigg, vaken och orädd. Den 19 var det lilla julafton för nationens motorburna klientel då det s. k. Vårsnallyt avväktes. Att även vägarna i betydande omfattning avkördes var blott en konsekvens av den alltmer hårdnande och hetsiga konkurrensen. Segrare blev för året ekipaget Olle Johansson.

Omkring medio april hade nationen enligt gammal och ofrånkomlig sed gått in i en månadsång period av monumental kraftutveckling. Kuratelet började förete anblicken av en central militär stab mitt under en illa förberedd landstigningsoperation: det ena nämndsammanträdet avlöste det andra, ingående korrespondens, stenciler och majhälsningsmanuskript låg i små prydliga drivor här och var på borden, landsmän av alla kategorier rusade av och an — varför vet ingen — och enda anledningen till att det då och då inte skrällde i telefonerna var att någon för tillfället pratade i dem. Att förbereda årets två massivaste fester, valborg och majmiddag samtidigt som det massiva majlandskapet, hembygdsresan till Katrineholm och den största byggnadskonferensen på åtskilliga år stod för dörren blev för kuratorer, klubbverk och ytterligare några funktionärer en nästan lika deprimerande som inspirerande sysselsättning under dessa dagar. Lägg här till inspelningarna och de övriga förberedelserna till radioutsändningen den 1 maj, garnera med ett antal mottagningar och evenemang för de utländska stipendiaterna samt krydda med alla de tusen ting som ingår i nationslivet även till vardags och anrättningen erbjuder en i sanning brokig och läcker anblick! En viss övermättnad kunde konstateras redan den 23, då Kammarteatern var nationens gäster med en modernistisk pantomim om vi uppfattade det

rätt. Förste kurator fann sig vid tillfället utgöra exakt hälften av publikunderlaget varför evenemanget måste avlysas. Den förnämliga ensemblen hade dock varit värt ett bättre öde eller — mer precist uttryckt — en bättre tidpunkt.

Tre dagar före valborg neddamp vårens stipendiatuppsättning i Uppsala: Representanten för St. John's College som för året var undersätsig och rödlätt — de mörka och gängliga förekommer endast vid udda årtal — hette Peter Clarke, Kirre Åhman kom från Nylands och Hannes Heissmeyer från Marburg.

Tre timmar innan det var dags att kasta sig — och varandra — utför Carolinabacken den siste april sammankom årets enligt gammal sed minst populära landskap. Publiktillströmningen räckte nätt och jämt till att besätta de nödiga befattningarna som rösträknare och justeringsmän. Så klint besökt var dock inte landskapet att det inte kunde hålla ett klokt rådslag och stadfästa stipendienämndens enhälliga beslut att tilldela pol. mag. »Julen» Andersson årets kamratstipendium Einar Petris minne.

Lagom till valborgskvällen anlände från USA inspektor Claesson och från Strängnäs advokat Lars Wickman, under vilkas ledning nationens del av studenttåget ringlade sig upp till Gunillan för att av kärviken för året Karl Joar Westman bli liknade vid en samling vandrare lämlar. Möjligen inspirerade av nämnda allegori bröt det flertusenhövdade sällskapet strax upp för att vandra utför backen och ned i Fyris — eller åtminstone närapå, ty på Gillets restauranter var som vanligt nationscaffeln ordnad. Värmlands nation stod sedan näst i tur, i yttrandefrihetens namn fick även smålänningarna komma till tals och snart var det endast några timmar kvar till majmiddagens förlösande utbrott.

När nationskuratorerna och ett antal radiomän en afton i februari kom samman med magister Gösta Knutsson för att diskutera inspelningen av radioserien »Uppsala runt på tretton nationer» talade nationens gamle andra kurator Carl-Uno Sjöblom sig varm för att just S—N skulle få svara för inslaget den 1 maj med bl. a. en utsändning från majmiddagen. Det blev nu också honom förunnat att stå som regissör och inspelningsledare under de hektiska timmarna.

Sällan prunkar ett honnörsbord så av bemärkta landsmän som under en majmiddag. Denna var inget undantag. Förste kurator fick med sin Wibergska kannan vända sig såväl åt höger till nyinstallerade professorn i barnpsykologi Anna-Lisa Annell som åt vänster, där köpenhamnsambassadören Rolf Sohlman tagit plats under en studentmössa med imponerande patina. Av de äldste gästades nationen bl. a. av Gudrun och Jöran Sahlgren, Jonas Samzelius, Matts Essén samt Sven Ohlron med fru och det faktum att årgång —59 var den yngsta som fick plats vid middagen kunde ge upphov till reflektioner såväl över evenemangets

»... en av rikets främsta diplomater utnyttjades som fanbärare . . .»

exklusiva karaktär som över den ständigt lika skriande platsbristen i en nationsbyggnad som en gång dimensionerats för en sjättedel av den nuvarande medlemskadern. Andre kurators flammande tal till hembygden, delvis framfört på klingande eskilstunamål, bringade somliga i djup rörelse och andra till högljudd munterhet. Oberoende av tolkning lämnades dock denna dag intet öga torrt. Docent Lutter Widstrand, som i det ärevördiga sällskapet förvisats att dela en bordsgavel med bl. a. uppbäraren av Casselska priset m. m. Lennart Äqvist, överbringade ett stipendium från Hornboskapens vänners Ordförandes vännar, varefter man småningom enades om det lämpliga i att underlätta avsmältningen av middagen med kroppsliga excesser. Rolf Sohlman hade i sitt installationstal blivit påmind om hurusom han vid ett vällovligt försök att »bli något» på nationen i mitten på tjugotalet blivit bortintrigerad som förste fanbärare av en elak kusin, varför nationen nu hade nöjet att utkora sagde beskickningschef till hedersfanbärare för majmiddagen. Att en av rikets främsta diplomater utnyttjades som fanbärare sågs av många som ett otvetydigt bevis på den utmärkt höga klass nationen numer håller på sina ämbetsmän.

Väl ute å ärones Polacksbacken tog docenten Äqvist befälet i samma

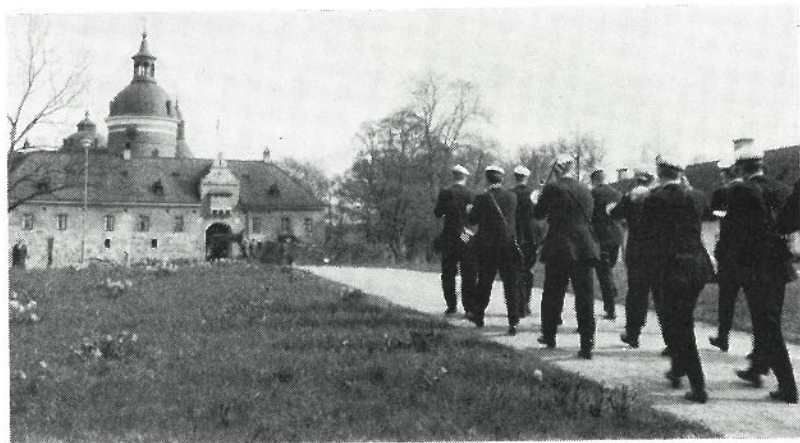
ögonblick bussen blev avhoppad och vad sedan följde är för de flesta känt och låter sig f. ö. ej beskrivas. Anna-Lisa Annell, som disputerat på uppföranderubbningar fann sig ställd inför ett rikt och beklagligt försummat forskningsområde . . .

Majnatten var ljus och lång och på Natio stod vårglädjen högt i tak många timmar än. I samma stund som exercisdeltagarna återvände från Polacksbacken förelåg en bandinspelning från nationens radioprogram någon timme tidigare och det blev naturligtvis en av attraktionerna under denna händelsemättade kväll.

Hembygdsresans mål var denna gång Katrineholm och den skulle bli mer omtalad än de flesta. Tidigt på morgonen den 9 maj avhämtades en laddning bredda smörgåsar på kafé Väderkvarnen varefter hembygdsbussen med ett fyrtiotal resenärer rullade ut från nationen efterföljd av ett par »stabsbilar». Efter en mycket angenäm mellanlandning hos biskop Gösta Lundström i Strängnäs nåddes bestämmelseorten och efter en mottagningsceremoni på torget i Katrineholm bjöd staden på en delikat lunch på Stora Djulö, varefter följde en högtidlighet i stadens stadspark. Med ekonomiskt stöd från staden Katrineholm och efter ett uppoffrande insamlingsarbete av bankdirektör Conny Westberg hade en ny nationsfana sett dagens ljus och denna fana överlämnades nu av borgmästare Hjelmberg som gåva till nationen. Stadens fäder stod sedan som inbjudare till en festlig bankett på Stadshotellet vid vilken även representanter för landstinget var närvarande. Och så vakade alla hembygdsresenärerna in den gryende majdagen ute hos sitt charmerande värdfolk Sigrid och Folke Anger på Gropptorpsgården. När alla efter korv och öl i direktör Angers mysiga gillestuga samlats nere vid sjöstranden och Hornboskapen hälsade de första solknippena över sjön med »O, hur härligt majsol ler» kom en sällsam känsla av tillgivenhet för det vackra hembygdslandskapet över en, en känsla som ju onekligen är den man umgås mest med under sina studiestressade dagar vid det uppsaliensiska lärosätet.

Med en ny fana på stormasten fortsatte seglatsen nästa dag till Harry Martinssons Gnesta, där författaren själv var nationens värd under ett par berikande förmiddagstimmar. Gripsholms slott besågs med personlig guide under eftermiddagen innan det var dags att intaga middag på värdshuset och åter sätta kurs norröver.

Väl hemkomna kunde resedeltagarna under någon vecka framåt läsa ett antal mindre initierade redogörelser i dagstidningarna för vad sig under färden tilldragit hade. En nattlig konsert och några obestridliga övertramp hade tagits till intäkt för ett första klassens skandalreportage som beredde nationen åtskilligt bekymmer. Men detta var trots allt inte någon överskuggande fråga under dessa dagar ty viktiga stundande göromål stod nu och stampade i farstun . . .

HB sköter sig i hembygden

Den 12 avhölls den stora byggnadskonferensen med ett tjugotal deltagare från landsting, städer och näringsliv i de två hembygdslänen och följande dag stod läsårets sista landskap på dagordningen. Alla stora spännande debatter av den typ som gjort december- och februari-landskapen till ljusglimtar i vintermörkret var nu bannlysta men så hade också nationen att förnya nästan hela sitt ämbetsmannagarnityr vilket som bekant tar tid. Snabbt gick dock valet av förste kurator för följande läsår då endast en hugad spekulant hade anmält sig. Efter det interna, för utomstående nästan oskönjbara mygel som alltid föregår kuratorsval på vår ädla nation uppsteg fil. kand. och jur. stud. Tor Kvarnbäck som enda tänkbara förslag och landskapet var enhälligt som ett ryskt partipresidium. Fil. mag. Conny Svensson visade på nytt att framgång i schackspel numer är en av de säkraste beföringsvägarna till bibliotekarieposten och ersatte avgående Göte Karlsson. Fil. stud.:a Tom Lindblom och Héléne Norberg korades till gesäller i klubbverkets hårda hantverk och ensam kvar i nationens topp stod blott dess höge finansiar herr Adolfsson.

Ett antal ljumma vårkvällar hade nu lett oss in i mitten av maj och på gator och torg vandrade lyktgubbar med »Gluntarne» hoprullade i ena handen och en flaska flaggpunsch i den andra. De som lyckades

bäst med denna säregna invitationsmetod samlades följande afton till allas vår hemliga förälskelse bland fester — vårbalen. Just lagom till vårfesten i Botan — där för övrigt kårordförande Linder haft stortrålen ute och som huvudtalare presenterade ingen mindre än FN-ambassadören Adlai Stevenson — anlände från Helsingfors kuratorn vid Keski-suomalainen Osakunta Pentti Saarikko med fru Seija och vid honnörsbordet kunde man under kvällen också finna kommandörkapten Bertil Wargren och kapten Widell från jagaren Södermanland samt representanten för Nylands nation Christer Antell. Som »lång natts färd mot fika» karakteriserade förste kurator det sägenomspunna evenemanget men fiket fick denna gång intagas på Upplands nation efter idyllen i Västmanland-Dalas trädgård på ett avgörande sätt störts av betongplintar, byggnadsställningar och ett antal andra med vårbalsmorgonen helt oförenliga detaljer.

Så mynnade det nyss så hektiska nationsarbetet och nationslivet ut i ett stilla diminuendo. Förvaltningsdirektionen och stipendienämnden avhöll sina sista sammanträden. Nationsnämnden satt och skrev remissvar på förslaget om att inrätta en fjortonde nation — Skånelandens — i Uppsala. Tennisturneringen avslutades den 23 och fyra dagar därefter tackade chefen ombord på HMS Södermanland för angenämt vårbals-

Trappmarsch modell Vårbal

besök genom att bjuda till stor flyg- och flottövning norr om Gotland. En av de sista dagarna i maj gjorde kuratorerna ett krampaktigt försök att sammankalla nationsfullmäktige till beslut om avkastningen från Pär Pärssons fond men inför endast tolv tillstädeskomna ledamöter kunde helt kort konstateras att institutionen, om än mycket ädel och ärevärdig, i väl hög grad uppfyllde kraven på att vara »visligt trög till verkan».

Den sista lördagen innan juni glödde en stor blomsterbukett i det södermanland-nerkingska nationsbandet i en av Rikssalens foajéer. På adresskortet stod textat: »Till nationens mångårige Hedersledamot fil. dr. Ivar Lo-Johansson» ty hela dagen hade promotionssaluterna dånat i stan och Ivar Lo-Johansson var en av dem som denna dag hade förlänats hedersdoktoratet vid universitetet.

Promotionshögtidligheten förde definitivt in det uppsaliensiska livet i den vagga av sommarro som för många innebär den sista tidsfristen att s. a. s. »rädda terminen». Den totala händelseösheten drabbade dock inte det lilla röda nationsslottet, där företagsamma herrarna Klaes Andersson och Sören Hedberg var krögare för ett antal kvar-i-stan-träffar som för säkerhets skull stod under kontinuerlig övervakning av just tillträdde prokuratorn Ivan Svensson. Denne hade också äran och plikten att den 16 juni telegramledes uppvakta 80-åringen Erik Wellander och följande dag likaledes åttioårige prins Wilhelm.

Men det sista telegram som sändes i nationens namn innan den 1 juli med pukor och trumpeter förkunnade ett nytt läsår blev det icke herr Svensson förunnat att författa. Det kom nedifrån sydligare nejder, där nu avgående kurator Eklöf med nybliven fru som bäst odlade romantikens blå blomma, fjärran byggnadsplaner, organisationsproblem och ohälsosamma nationsmiddagar. Telegrammet löd på avsändarlandets språk »Glück auf», adressat var en som hette Kvarnbäck och man antog nere i alplanet att denne skulle behöva detta glada tillrop och kanske mer än det . . .

Sedan kräftorna nedsköljts vid en liten informell kulthandling i närvaro av ett 40-tal äldre landsmän, varvid det nya klubbverket med Klaes Andersson i spetsen fick tillfälle att glänsa för första gången, började höstterminen så smått. Med det vackra vädret kom större horder recentiorer än någonsin instormande på nationen och krävde livsrum. Dock inte så bokstavigt att någon tog nödförläggningen på vinden i besittning. Ryktet om föregående hösts hermiddag hade tydligen spritt sig till hembygden. Först när herrar Lindblom och Vesterhav flyttade in på vinden, blev den en populär förläggningssort.

Uppfostringsmässiga brister slipas av

Recentiorerna underkastades som vanligt specialbehandling av både vänlig och överlägsen natur. Det började med att var och en fick personlig omvårdnad och en fadder på kuratelet och fortsatte med en lång och upplysningsmättad recentiorsmottagning. Det roligaste som hände under den var väl att nationsfilmen gick av 4 gånger. Recentiorerna fick senare tillfälle att avslöja sina fotbollstekniska brister i förhållande till seniorerna, varefter omedelbart följde recentiorsgasquen, där de fick tillfälle att avslöja sina uppfostringsmässiga brister. Vid detta tillfälle bjöds också på recentiorsspex, sedan Teaterdirektören i grevens tid lyckats samla ihop sina svallande lockar.

Dessförinnan, den 17 september, hade avhållits herrmiddag och en väldig sådan. Ca 70 personer slevade i sig ärtsoppan och punschen och sökte förgäves höra vad några mångordiga östgötar hade att komma med i revyväg. Inspektor hade med sig ett par amerikaner, varför konversationen vid honnörbordet blev något schematisk. Festen sönderföll endast långsamt och gradvis i sina beståndsdelar.

Aktuellt kom ut med sitt första nummer för läsåret någon gång kring herrmiddagen. Nye redaktören Jan Lorentzon hade presterat ett fylligt nummer, vari bl. a. konstaterades att Hornboskapen för läsåret var bättre än någonsin tillförne, något som varje landsman snart fick tillfälle att verifiera. De enda klagomålen på tidningen kom från de måttligt sportintresserade, som förmenade att visst är sport bra för dem som

utövar den, men att den skulle behöva drabba alla oskyldiga nationsmedlemmar på flera sidor i Aktuellt var litet onödigt.

Landskap hann också gå av stapeln i slutet av september. Vid en fråga, som dragits upp av stadgeutskottet och gällde jävsförhållanden inom Nationsnämnden, höll juristerna lekstuga och bollade suveränt men för icke-jurister obegripligt med Aktiebolagslagen och t. o. m. Common Law. Med seniorsvärdighet belönades Gunnar Andersson, Tom Åseskog och Lars Collgård.

Den 11 oktober hade nye SNally-generalen Sten Johansson tillsammans med sin stora stab tigt ihop priser, misshandlat bilar på Upplandsvägarna och gjort knepiga rebusar till den grad, att SNallyt kunde avåkas. 27 ekipage, mest inhemska, startade. Tävlingen blev lerig, slingrig och aningen slipprig. Det sista p. g. a. tvetydigheter hos uppländska ortsnamn. Tävlingen blev vidare rättvis och utslagsgivande, vilket inte minst bevisas av att kuratorsekipaget fick en framskjuten placering. Segrare blev säkra ekipaget Müllern med fenomenala 1 prick. Största bedriften gjorde nog det ekipage — inga namn — som slutade på en hedersam jumboplats. Att skrapa ihop 325 prickar fordrar en ovanlig fantasi och kombinationsförmåga. Största bifallet vid den avslutande supén inhöstade dock teologic studerande Stig Walldin vid utslagstävlingen i ringkastningen. Hans motståndare lyckades få 20 poäng, medan han med en ring kvar att kasta fortfarande var utan. Stor koncentra-

Bättre

tionsakt och ringen seglade i en vacker båge — mitt i prick. 50 poäng! Våldsamt jubel, varpå hr Walldin glädjestrålade förklarar: »Det var glorian som gick».

Vid den första torsdagsträffen för terminen den 15 oktober var Sveriges Radios Fritjof Haglund inbjuden. Det var tänkt att han skulle komma ensam, men han dök upp med en icke obekant medarbetare i släptåg — Henning Pallesen. Med dessa gäster diskuterade ett 40-tal landsmän radion, dess framtid och i synnerhet dess personal på ett informellt sätt till dess att de bägge herrarna vid 4-tiden såg sig föranlättna att dra sig tillbaka till Rullan.

Glatt och festligt var det i mitten av oktober, då ett hundratal landsmän av alla årgångar och från alla håll i landet mött upp till Äldre Landsmäns Middag. Där var en f. d. inspektör, Jöran Sahlgren, en uppsjö på gamla kuratorer och många andra gamla funktionärer och där var alla upptänkliga yrken representerade. Middagen förflöt naturligt nog under upplivande av gamla minnen och vänskapsband. Därvid gjorde överläkare Sven Frigell och doktor Calle Tibblin bejublade framträdanden och berättade om spexet »Båten till Grekland». Kvällens mest uppskattade insats stod dock advokaten och hedersledamoten Lars Wickman för — åtminstone från den aktiva nationens synpunkt sett. Efter att ha hört förste kurator nämna något om inköp av ny matta till salongen reste han sig upp och startade en insamling för ändamålet och lade själv en nätt grundplåt på 1.000 kr. Detta var särskilt tacknämligt som det just dagen innan i nationsnämnden yppats betänkligheter huruvida nationen skulle ha råd med en ny matta. Stor-Sven G. Svensson föreföll dock mera måttligt begeistrad av initiativet. Hornboskapen brunkade flitigt under kvällen och belönades med terminens mest öronbedövande jubel och et devot tal av Torsten Larsén. Ett förslag av herr Nässén att upprepa detta slags tillställning varje år mottogs som ett tecken på uppskattning men förste kurator lovade ingenting bestämt med tanke på själsfreden gentemot kommande kuratorer och klubbverk.

När det andra numret för terminen av Aktuellt kom ut i slutet av oktober, väckte det, som minnesgoda läsare påminner sig, en riksomfattande uppmärksamhet av icke enbart angenämt slag. Källan till uppståndelsen och flera spaltmeter tidningsskriverier var en ledare om vad några enstaka personer hade haft för sig på nationen i början av höstterminen. Deras förehavanden behandlades naturligtvis i pressen som något för alla nationsmedlemmar karaktäristiskt och skadade därför med förste kurators benägna bistånd nationen en hel del. Men resten av höstterminen blev sällsynt städad.

Höstterminen skulle också ha innehållit en kostymfest. Klubbverket hade vidtagit anstalter, affisch och anmälningslista fanns uppe, eldkvarn skulle brinna, men festdeltagare blev det så ont om att festen blivit

»... terminens mest öronbedövande jubel...»

nationens ekonomiska ruin om den fått gå av stapeln. Den inställdes alltså. Dubbelt pinsamt som anrika VfN blivit tvunget att flytta sin sammankomst från sedvanligt datum p. g. a. påstådd gasque.

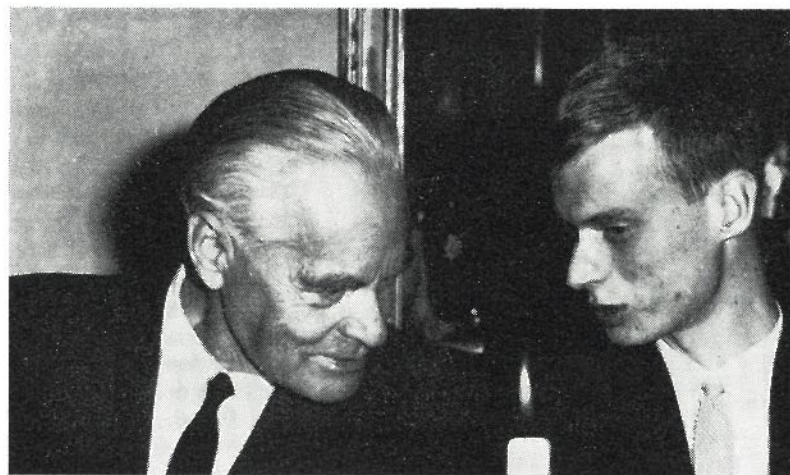
Vid månadsskiftet oktober—november var det som det nya studiemedelssystemet började göra väsen av sig. Nationens information i ämnet gjorde dock föga väsen av sig — tillströmningen var minst sagt måttlig. Andå kom oraklet självt, byråchef Mattson vid Centrala Studiehjälpsnämnden. Större blev rusningen när de nya låneblanketterna anlände någon vecka senare och distribuerades genom nationen. Många darrade inför de senare bekräftade ryktena om stränga krav på studietakt från Studiemedelnsnämndens sida. Dystra perspektiv när det gäller rekryteringen av nationsfunktionärer.

Den 4 november intog damerna en liten supé på ett stilfullt sätt. Stilfullheten svarade främst därvarande betjante i frack för. Vad i övrigt timade undandrar sig förste kurators bedömande, men fru Svenssons i köket brickor befanns dagen därpå vara åtskilligt demolerade.

Dagen därpå hade Conny Svensson i biblioteket lyckats locka författaren Jan Fridegård till nationen. Stora salen var fylld av intresserade landsmän. Fridegård talade fängslande om det som främst varit hans inspiration som författare — den fattiga statarmiljön i södra Uppland, där han växte upp. Han erkände också sin vilshenhet i vårt välfärdssamhälle och efterlyste andliga värden för nutidssvensken.

Salongen hade under hösten saknat sin vackra möbel. Det gamla möbeltyget hade tjänat troget men till slut tjänat ut och Per Perssons fond gav medel till nytt. Förste och andre kurator hade med bistånd av allsköns expertis valt ut ett nytt tyg och spänningen var stor när möbelen var klar lagom till gåsmiddagen den 14 november. Mottagandet blev gynnsamt och curatores kunde andas ut.

Gåsmiddagen, ja. Den kvinnliga fägringen var helt förtrollande och klänningsprakten stod i bjärt kontrast till den mörka höstkvalLEN. Honnörsbordet imponerade med en ny hedersledamot att installera — professor Gösta Brogren — och fyra av nationens tio äldsta hedersledamöter bland flera andra. Underhållningen var som sig bör högklassig. Förutom Tal till kvinnan och gåsen och Krönikan, författade och upplästa av resp. Tomas Frigell och Titti Leczinsky, kan nämnas framförandet av symfonin »Die Unberührte». Stycket framfördes på ett strålande sätt av »Das Philharmonische Orchester des Musikkonservatoriums der Södermanlands-Nerikischen Nation» under ledning av na-

Litterära andar sväva

»... nationens egen store dirigent ...»

tionen egen store dirigent Per Olof Torkel Nordberg. Vid kaffet tackade inspektor emeritus Jöran Sahlgren nationen för bokgåvan på 80-årsdagen och följande ett gammalt närkingskt ordstäv gav han också igen. Detta i form av en komplett utgåva av Geijer-Afzelius: Svenska folkvisor. När fransaisen började efter närmare fem timmars sittande till bords, lade man särskilt märke till de evigt unga hedersledamöterna Sune Lindqvists och Matts Esséns ystra och graciösa språng.

Efter gåsmiddagen förflöt nationalslivet tämligen lugnt till den 2 december, då jullandskap avhölls. Valen var många men eftersom det mest bara fanns en kandidat per post blev dramatiken skäligen ringa. Typiskt var, att den klubbmästarkandidat, som blev utslagen, istället fick barmästarysslan. Nya universitetsrådet Gunnar Wijkman bördig från Julita, valdes till hedersledamot och fil. stud. Göran Sandberg, bördig från Örebro, blev andre kurator. Jur. stud. Anders Ottner, likaledes örebroare, blev klubbverkets påläggskalv som biträdande klubbmästare och Barbro Larsson fyllnadsvälades till klubbmästarinna.

Statförslaget gick igenom efter en summarisk debatt och utan en enda ändring.

En vecka senare samlades ett fåtal landsmän på nationen för att diskutera bygge. Ett förslag hade framlagts av en känd arkitekt, men många var missnöjda med att förslaget inte innefattade någon större samlingsal. Det var närmast detta debatten gällde. Orden rann stritt för och emot i tre timmar, innan man enades om att det nog borde tas fram ett alternativförslag i alla fall.

Trappmarsch modell Gåsmiddag

Så blev det då till sist Lucia, vilket nationens högre funktionärer fick erfaras redan mycket, mycket tidigt den 13. Visserligen var det inte nationens ordinarie Lucia som officierade då, ty hon hade ännu inte hunnit hem från Tyskland, där hon hade auskulterat en tid innan det blev allvar av men det var mäktigt stämningfullt ändå. På kvällen brakade den första av Lusse-gasquerna lös. Nåväl, »brakade» var väl inte lika adekvat som vanligt. Festen blev nästan vacker och stämningfull med god hjälp av vår nyss hemkomna PR-Lucia. Lukas med anhang var farlig bara till utseendet och lyckades distribuera en del glögg i muggarna i stället för på golvet. Damernas spex avslöjade på ett handfast sätt realiteterna bakom studentromantikens förhängen och blev mycket bejublat. Trappunderhållningen blev som vanligt ett under av finstämd hyllning till Lucia och allt vad därmed äger sammanhang. P. g. a. den väldiga anslutningen följdes den första gasquen av en kopia den 14. Klubbverket hade kraftresurser kvar och lyckades t. o. m. ordna en frukostsexa som en värdig avslutning på terminens festverksamhet.

Och så kom jul!

Landsmännen ägnade sig inte åt hemmajulen så värst länge, utan fylkade sig kring nationens julgran för plundring i väldiga skaror redan den 8 januari. Det behövdes verkligen en lekledare av nye barmästaren Lasse Sundells kaliber för att organisera jullekarna. När det blev dags att vidta åtgärder för granens utförskaffande från lokalite-

» . . . ett under av finstämd hyllning till Lucia . . . »

terna, bjöd myndigheterna på den överraskningen att skicka brandkåren i stället för polisen. Ändå har väl granen sällan brunnit så dåligt. De tappra brandsoldaterna visade sig helt kallsinniga, när de skulle belönas med varm glögg för sitt raska och rådiga ingripande.

Trots den nästan totala avsaknaden av vinter satte vintersporten igång på allvar vid terminsstarten. Trikadens kämpar härjade i bandyserierna liksom förut i fotbollsserierna och ett tiotal vasaloppsåkare in spe låg i hårdträning med blåbärssoppan i avvaktan på snön. I stadens korphockeyserier ställde nationen upp hela 5 lag. Lag I var som sig bör bäst och vann så småningom högsta serien, men lag V var finast och kallades Direktionslaget. Det bestod av notabiliteter som förste kurator, andre kurator, stadgeutskottets seniorsrepresentant, Trikadens ordförande m. fl. och »ut desint vires, tamen est laudanda voluntas» som bekant.

Det välbesökta söndagskaffet kom igång redan efter en vecka under klubbmästarinnan Barbro Larssons driftiga ledning. Därefter följde Hembygds- & Kulturnämnden med sin kontinuerliga torsdagsverksamhet. Till slut började den manliga delen av klubbverket, med Tom Lindblom i spetsen, att röra på sig. Tveksamt dock i början, eftersom nationsnämnden gjort barmästaren till oinskränkt härskare över de alkohola regionerna och läget var något förvirrat.

Den 17 januari åkte alla rättrogna till Stockholm på konsert. Då framträdde nämligen Glenn Müller med sitt legendariska storband i Konserthuset för första och troligen även sista gången. Med stjärnor som Hazy Raenck, Debil Failure, Nej Jones, kvartetten Njurstenarna m. fl. i bandet var det bäddat för succé. Den kräsna huvudstadspubliken gav sig på nåd och onåd och var snart lika entusiastisk som någon uppsaliensare. Konserten fick också, på något erbarmligt undantag när, ett mycket varmt mottagande i pressen. Arrangemang: Jazz at The Academics.

Alldeles i tampen på januari tog alla nationens äldre gifta medlemmar barnfesten som förevändning för att komma samman på nationen och pratas vid över kaffet och tårtan med ev. tillbehör. Där syntes bl. a. inspektor, docenterna Widstrand och Äqvist och magister Berglund, alla med barn och blomma.

Herrmiddagen inträffade denna vår den 4 februari. Karaktären på festen anade man redan från början, när en förste kurator emeritus dök upp med ett mystiskt paket, som vid närmare påseende visade sig innehålla kortlekar. Knappt hade kvintetten Olsson förklungit och groggen något smuttats på, förrän separatistiska rörelser uppstod. Inspektor höll länge pokerspelet på det teoretiska planet, men sedan han avlägsnat sig, bestod festen strax av små spända grupper. Närmast av artighetsskäl måste även förste kurator delta trots svårt inre motstånd.

Tom Klubbmästare

Ett mindre riskabelt spel, bridge, satte igång i början av februari med en nybörjarkurs. Intresset var över förväntan och varje fredagkväll fylldes stora salen av tysta och läraktiga bridgefantomer in spe under Pontus Svinhufvuds ledning.

En helt vanlig måndag veckan efter herrmiddagen begick nationen kabaréafton med Kammarteatern. Gäster var en tysk sånggrupp, som framförde »Lieder aus der Küche». Märkligast i truppen var Frido, som så småningom sjöng sjömansvisor från Hamburg med verklig inlevelse och spelte handklaver till så att vår dragspelande klubbmästare flöt omkring i ett hav av lycka.

Två dagar senare var det landskap igen. Nationen fick ännu en ny hedersledamot i tonsättaren, professor Ingvar Lidholm. I övrigt förtjänar att nämnas, att, såvitt bekant för första gången, ett handlån betalades inför sittande landskap i samband med ett seniorval. Spännande valkamp uppstod vid ett fyllnadsval till Nationsnämnden. Gunnar Andersson utgick som segrare i konkurrens med främst Trikadianen Lars Malm. På landskapet tillsattes också en stadgekommitté med uppgift att göra en stor översyn av stadgarna och först och främst lägga fram ett förslag syftande till att reformera valförfarandet vid de viktigare valen i riktning mot allmänna val.

I mitten av februari återvände ett antal erfarna nationsrepresentanter till fosterjorden för att informera abiturienterna vid hembygdens läroverk. De försökte att för abiturienterna klargöra vad det innebär att läsa vid akademien och vad man måste göra för att anpassa sig till den tillvaron. Alla läroverk i hemlänerna nåddes av informationen och någon nytta gjordes förvisso.

Nya hedersledamöterna Gunnar Wikman och Ingvar Lidholm

Sedan några landsmän laddat upp genom att söndagen den 21 februari göra en skidutflykt till Vårdsätra, brast festen ut i slutet av den veckan. På torsdagsträffen hade H&K ordnat Gunde Johansson som dragplåster. Herr Johansson berättade verkligen fascinerande om sina kontakter med och vad han hört om Nils Ferlin och Dan Andersson. Mellan varven sjöng han en och annan visa ur nämnda författares produktion. Det var litteraturhistoria på ett jordnära och medryckande plan och det behövdes, ty Gunde Johansson höll på i över två timmar i ett streck.

Därefter blev det bara en kort vilopaus till lördagen, då klubbverket ställde till med småbarnsgasque. Man hade nog tyckt att de riktiga barnen utvecklade en otrolig aktivitet på barnfesten, men den blev nu överträffad redan från början av denna gasque. Där lekte telningar i alla varianter, livligt uppvaktade av en phul gubbe, som smilade och bjöd på hallonbåtar. Kvällen till ära hade skapats en kabaré på några dagar i en lös och ledig stil. Tyvärr var makterna emot ensemblen. Mikrofonen strejkade redan från början och i en sketch med enbart skrivna pratbubblor bröt även strålkastarna samman. Artisterna tog därför om kabarén utan missöden på nästa torsdagsträff.

På morgonen efter gasquen kravlade sig en liten delegation med förste och andre kurator i spetsen upp tidigt och reste till Örebro för att övervara den högtidliga invigningen av Hjalmar Bergman-teatern. En vacker teater men en dålig pjäs fick man se.

Söndagen därpå var det Vasalopp, ett evenemang där en skara Sörmland-Närkingar numera har sin givna plats. Inte främst i fältet än så länge, men två av kämparna kom dock bland de tusen bästa. Av dem som hamnade längre bak märktes 2Q Göran Sandberg och Trikadiens ordförande Göran Andersson. Förste kurator var tyvärr förhindrad att delta p. g. a. att de Sörmland-Närkingska färgerna måste försvaras även på Mellersta Finlands nations årsfest i Helsingfors. Med denna finskspråkiga nation har nationen knutit kontakter, som snabbt utvecklas vid sidan av de traditionella kontakterna med Nylands nation. Redan i slutet av mars kom en grupp från Mellersta Finlands nation på besök till Uppsala och vår nation och fortsatte stärkandet av banden under några hektiska dagar.

I mars fullbordades också ansiktslyftningen i salongen genom att mattor inköptes för de pengar, som insamlades under Äldre landsmäns middag. Vidare beviljade ett extra landskap medel till inköp av nya gardiner, luftiga och lätta. Då slutligen en ny marmorskiva äntligen ersatte den gamla spruckna på ett av salongsborden, kan salongen framträda i all sin prakt för landsmännen under vårriterna.

Den sista dagen i mars var det så dags för terminens damsopé. Av anmälningslistan och så småningom även av Andre kurators skildringar

framgick att den företrädesvis besöktes av nationens yngre damer. Eftersom de yngre damerna kan tänkas vara något mera roade av idrottsliga bedrifter, kan detta vara förklaringen till den väldiga räkning för sönderslagna brickor, som fru Svensson ett par dagar senare presenterade.

Därefter medhans endast en smärre teaterafton och ett misslyckat försök att sammankalla Styrelsen för studentbostäderna plus en mängd nämndsammanträden förstås innan förste kurator måste lämna ifrån sig manuskriptet till denna skröna och fly till nylänningarnas vilda årsfestligheter.

Bo Eklöf

Tor Kvarnbäck

Nationen och kvinnorna

Till Södermanlands Nerikes Nation
Kuratelet
Uppsala.

Bifogade brev har kommit till Södermanlands hembygdsförbunds arkiv från släktingar till den Selma Lundberg, som omtalas i brevet. Hon var prästdotter i Björkviks prästgård, sedermera gift med veterinär Axel Billström. Ida och Julia är givetvis hennes systrar. (Se sid 473 ff av Robert Mörner: Björkvik, Uppsala 1933). Brevet är väl så pass livat, att det kunde vara värt en notis i Majhälsningen? Det skänkes härigenom från Hembygdsförbundet till Nationsarkivet.

Nyköping den 14/12 1964.

Med goda hälsningar

Ivar Schnell

Uppsala den 22 December 1868

Till Demoiselles Selma, Ida och Julia Lundberg

Södermanlands och Nerikes Nation har uppdragit åt mig att till Eder hembära nationens djupa erkänsla för det vackra bevis på deltagande för nationen, som I ådagalagt genom donerandet af en fond för anskaffande af en ny fana åt nationen.

Att det är unga damer från den för nationen gemensamma fosterbygden, som till oss öfverlemnad denna gåfva, ger den för nationen ett så mycket större värde, som hon är ett förbund af ynglingar och ingen-ting finnes, som utöfvar en större förädlingskraft på den sig bildande unge mannen än umgänget med bildade fruntimmer, och det deltagan-

de, hvarmed qvinnan följer våra sträfvanden och hvilket öfver alla våra föreställningar och förhoppningar sprider en skimrande rosenfärg. Det är derföre nationens önskan och förhoppning, att I, Mina Damer, viljen i dessa rader se ett uttryck af den tacksamhetskänsla, som lifvar och genomtränger hela nationen, fastän nationen vid detta tillfälle ej funnit någon hvarken Eder eller henne sjelf värdig tolk af dessa hennes känslor.

Å Södermanlands och Nerikes Nations vägnar

P Björklund

andre kurator

Katrineholmsfanan

Nationsfanan m/47 från Örebro började bli allvarligt bedagad. En reva invid stängen var ett minne från senaste Bastiljstormningen. Hörnskoningarna hade blivit illa medfarna under de ideliga inbördesstriderna på Polacksbacken för könens likställdhet. Året var 1961.

Här krävdes aktion, om än långsam sådan. Då det inte antogs bliva fråga om några miljonbelopp, ansågs det ej av nöden att ta inspektor i anspråk, utan kopplades istället en på den tiden verksam förste kurator in på tiggeridetaljen. I blickpunkten kom den unga skolstaden Katrineholm.

Tiden gick, och vad som tilldrog sig när, var och hur undandrager sig hävdteckning. När 1963 bröt in stod det emellertid klart, att bankdirektör Conny Westberg, då han vid något festligt tillfälle uppehållit sig alltför nära ovannämnde kurator, tubbats till att ansvara för att nationen fick en ny statussymbol.

Under tiden hade jag fått tag i en skäggig yngling, som i sin barn- dom städse klippt pappersdockor istället för att sparka boll, konstnären och heraldikern Bengt-Olov Kälde, Upl. Denne synade noga nationens gamla fanor och gjorde därefter ett förslag à 450 kronor till en bättre.

Nu kan det vara dags att föra in källmaterialet.

Nationsnämndens protokoll av den 18 april vet berätta:

§ 125 Presenterades av Förste kurator ett av B. Kälde utarbetat förslag till utformning av den fana, som skall skänkas till nationen av Katrineholms stad. Förslaget godkändes av Nationsnämnden.

Nationsnämndens visa beslut sanktionerades sedermera av statsheraldikern Scheffer.

Den 10 juli 1963 skriver Norrköpings Tidningar — Östergötlands Dagblad: »Södermanland-Närkes nation vid Uppsala universitet kommer nästa år att begåvas med en ny nationsfana, vilken skall skänkas av Katrineholms stad . . .

På inbjudan av bankdirektör Conny Westberg i Katrineholm, gästade kandidat Dag Forsselius och pressombudsmannen, fil. mag. Torsten Henriksson, staden i går, där de informerade om den fana man från stadens sida ämnar bekosta genom insamling. Som ledare för insamlingsak-

Bankdirektör Conny Westberg i samråd med Dag Forsselius och Torsten Henriksson

tiviteten står dir. Westberg . . . » Den omtalade presentationen, som ägde rum dels vid Rotarys lunch, dels vid en presskonferens, markerade den officiella avsparken. Sedan är Conny Westberg ensam på plan, om än i vissa lägen sekunderad av drätselchefen Tage Larfors på vänstern och nationens hedersledamot Folke Anger på högerflygeln.

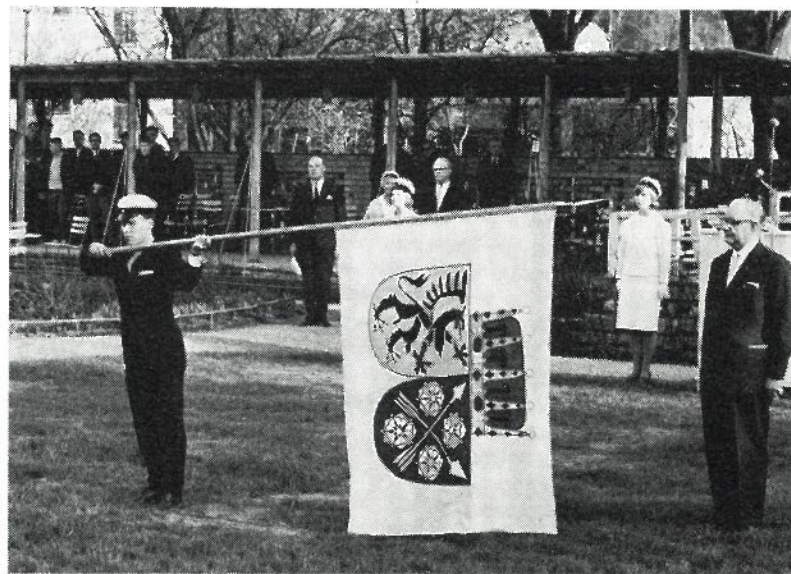
Anbud infordras. Det som dir. Westberg antager är från Halldins Ateljé, Tegnérgatan 14, Stockholm, daterat den 30. 10. 1963 och slutar på 3.900 kronor exklusive omsättningskatt (närmaste anbud var på något över 8.000 kronor). Halldins offert är i valda delar värd att citeras:

»Arbetsbeskrivning.

- Nr. 1 Fana av rent handvävt helsiden, i format 135×145 c/m, med dekor utförd i första klass handbroderi, i enl. med Eder färgskiss och arbetsritning. Broderiet utföres med Schweiziskt helsilke-cordonné.
- » 2 Spets, utförd efter Eder originalritning, gjuten, polerad och förgylld med 23 karats guld. Den är insatt i fästet medelst »Morses kona». Den kan således med ett enkelt handgrepp lösgöras och inläggas i fodralet. Guldset zaponeras för att undvika fula märken vid hanteringen.

- Nr. 3 Tvådelad stång av polerad al, med skarvbeslag i 23 karats förgylld mässing, samt metallfoder i understången. Detta gör att den inte kan komma att glappa. Doppsko i samma metall, försedd med gummiskoning.
- » 4 Bandolär i naturell oxhud, ställbart i höjd och sidled. Ett synnerligen förnämligt arbete.
- » 5 Fodral av vattentät kapellduk, utfört i portörform så att man kan lägga in fanan istället för att sticka in den. Ficka inuti för spetsen och namnet utanpå för att undvika förväxling.
- » 6 Sorgflor i krympfritt material, specialsytt för våra fanor.
- » 7 Skyddskläde av madapolam.
- » 8 Pressfilt som gör att fanan alltid är nypressad när den tages fram.
- » 9 Fanan stiftas vid stången med 23 karats guldförgyllda möbelstift.

Vidare i texten: »Vår offert avser . . . en komplett fana i första klass heraldiskt handbroderi, utfört av italienska handbrodöser» . . . »Det siden vi här offererar är ett handvävt schweiziskt helsiden, som säkerligen är det förnämligaste material som går att uppbringa. Det är testat vid

Den nya fanan omgiven av fr.v. Staffan Anger, Folke Anger, Hilding Hjelmberg och Conny Westberg

Statens provningsanstalt, och befunnits vara absolut rent silke.» . . .
»Vi lämnar åtta års garanti på alla fanor i denna klass, under förutsättning att fanan inte utsätts för direkt åverkan.»

Tiden går; i Uppsala vet man ingenting. Men den 9 maj 1964 befunns det, att en busslast S-Ningar, alla kategorier, i Katrineholms Stadspark fick mottaga sin åttonde nationsfana. (Härom läses med fördel på annat ställe). Ur Conny Westbergs gåvotal må emellertid följande fakta hämtas:

»Till föräldrar och studenter utsändes cirkulär om insamlingen, som i början gick ganska trögt. Det dröjde ända till slutet, av december, innan den erforderliga handpenningen, 1.000 kronor, hade influtit, så att fanan kunde beställas. Först sedan jag per telefon samtalat med omkring 75 föräldrar till nationsmedlemmar tog insamlingen fart.

Fanan har broderats i Venedig och färdigstälts med alla tillbehör i Stockholm. Kostnaden inkl. oms. och heraldikerns arvode är i runt tal 4.700 kronor. Sedan alla de utlovade bidragen influtit, kommer kostnaden att vara täckt. Jag vill i detta sammanhang framhålla att ingen av de omkring 80 enskilda donatorer, som jag personligen talat med, har ställt sig avvisande. Alla har varit välvilliga och haft god förståelse för saken.

Tre företag och en sammanslutning av företag i Katrineholm ha skänkt tillhoppa 2.300 kronor . . . Allt det övriga ha studenter och deras föräldrar i Oppunda-Villåttingebygden tillskjutit.»

Sälunda tecknar sig fragmentariskt Katrineholmsfanans tillkomsthistoria.

ATT VAJA, RÄTT OCH SLÄTT, ÄR STORT.

Katrineholm i april 1965.

Dag Forsselius

Ju mer vi är tillsammans . . .

(OM VI ÄR FRÅN ÖREBRO FÖRSTÅS)

Natten mellan den 10 och 11 februari 1965 (det sägs att det var efter landskapssexan) togs ett initiativ, som många landsmän väntat på. Några av de som vill ha ett forum för återupplivande av gamla skolminnen och för ett stärkande av kontakten med hembygden (utöver vad ett intensivt deltagande i nationens hembygdsresor kan medföra) — eller kanske bara var allmänt avundsjuka på Vännerna från Nyköping — hade fått en egen förening. Sällskapet Örebro-Karolinare i Uppsala. Sällskapet är avsett att vara ett sammanhållande organ för nuvarande och tidigare lärare samt före detta elever vid Karolinska läroverket, vilket man också har för avsikt att stödja genom utdelande av premier och stipendier till förtjänta elever.

Det första Sällskapet Örebro-Karolinare bildades i Stockholm redan den 15 maj 1924 och senare har lokala sällskap tillkommit i Västerås och Örebro, det sistnämnda 1954. Rekryteringen av yngre medlemmar till dessa har dock varit relativt obetydlig på senare år. Detta är en lucka som det nya sällskapet i Uppsala har en naturlig uppgift att fylla med sitt aktiva akademiska klientel. Självklart är dock äldre i Uppsala yrkesverksamma Örebro-Karolinare lika välkomna som medlemmar.

Det konstituerande sammanträdet ägde rum lördagen den 10 april på nationen med ett 50-tal deltagare, bland vilka märktes rektorerna Urban Ursing och Carl Olof Bergström samt lektorerna och före detta sörmland-närkingarna Tore Jungnell och Bo Nyman från Karolinska läroverket, överste Gösta Mårtensson (ordförande i Sällskapet Örebro-Karolinare i Örebro) samt nationens före detta och nuvarande inspektorer, professorerna Jöran Sahlgren (Karro-student —02) och Stig Claesson. Först på programmet stod cocktailmusik av Hornboskapen, varpå följde mötesförhandlingar med antagande av stadgar och val av styrelse. Bland annat beslöt man efter livlig debatt att även nuvarande och tidigare lärare samt före detta elever vid Nikolailäroverket skall

Vid det konstituerande sammanträdet med Sällskapet Örebro-Karolinare i Uppsala märktes fr. v. överste Gösta Mårtenson, rektor Urbon Ursing, rektor Carl Olof Bergström och professor Jöran Sahlgren.

kunna inväljas, detta för att något motverka den i samband med övergången till samläroverk uppkomna distinktionen mellan dem som bott norr och dem som bott söder om Svartån.

Till ledamöter av Sällskapets styrelse valdes: ordf. jur. stud. Ivan Svensson, v. ordf. fil. stud. Göran Sandberg, sekr. jur. stud. Lars Annerén, skattmästare fil. stud. Björn Axelson, sexmästare fil. stud. Stig Jonasén, sexmästarinna fil. stud. Ulla Wahlstedt, konsulter chefsåklagare Bengt-Georg Gilmark och fil. stud. Birgitta Myhrman. Birgitta Myhrman tog för övrigt studenten på Nikolai och fick därför ansöka om inval, vilket mötet beviljade under stort bifall. Till revisorer valdes läroverksadjunkt Ingvar Folkesson och jur. stud. Bo Eklöf. Medlemsavgiften för det första verksamhetsåret fastställdes till tio kronor, varav två kronor avses gå till Stockholmssällskapet i prenumerationsavgift för dess årliga publikation »Örebro-Karolinaren», som alltså varje uppsala-medlem också kommer att få.

Efter sammanträdet följde middag på nationen, varvid Sällskapet önskades lycka till av representanter för övriga örebrokarolinarsällskap

och för läroverket. Från det nybildade Sällskapet överlämnades också en skivinspelning med Hornboskapen till Karolinska läroverket.

Den fortsatta verksamheten är avsedd att bedrivas med två ordinarie sammanträden per år, ett på våren och ett på hösten, varav det förstnämnda är årsmöte. I övrigt blir det i år eventuellt någon form av deltagande i Stockholmssällskapets årsmöte, som äger rum i samband med en utflykt till Örebro och Askersund helgen den 19—20 juni. På lördagen kan först de pågående utställningarna beses. Därpå följer en sightseeingtur i staden och sedan bjuder Örebro stad deltagarna (alltså även medföljande damer) på middag på Strömparterren. På söndagen blir det utfärd till Stjernsunds slott (där även årsmötet hålles) och lunch på Stadshotellet i Askersund. I framtiden räknar man också med deltagande i den vart fjärde år återkommande »Örebro-Karolinarnas dag» i Örebro, vilken arrangeras nästa gång 1966. Att det nya Sällskapet Örebro-Karolinare fått en god start framgår också av att närmare 50 personer redan har anmält sitt intresse för medlemskap. Detta vinnes enklast genom hänvändelse till någon av styrelsens ledamöter. Man kan också bli ständigt medlem, vilket kostar 100 kronor. Medlemsavgiften kan insättas på Sällskapets postgiro 339365, adress Sällskapet Örebro-Karolinare i Uppsala, Enköpingsvägen 6 A II, Axelson, Uppsala.

Ivan Svensson

Veteranföreningen

När man vid det stora kamratmötet 1927 träffades efter det att 22 år fått förflyta sedan sist, var det med stort bifall bibliotekarie Jonas L.:son Samzelius, understödd av läroverksadjunkten Carl Cederblad föreslog bildandet av en kamratförening. Man ansåg att varje aktiv student skulle få uppleva ett kamratmöte, varför ett sådant skulle anordnas vart femte år. En kommitté tillsattes för att utarbeta stadgar. Jag citerar några paragrafer ur stadgar för föreningen Södermanland-Nerikes nations Veteraner:

§ 1.

Föreningens medlemmar utgöras av förutvarande landsmän samt hedersledamöter eller seniorer av Södermanland-Nerikes nation, som till föreningen erlägga en årsavgift av minst 3 kronor eller en engångsavgift av minst 100 kr.

§ 2.

Föreningens uppgift är att bevara och ära minnet av flydda studentår inom Södermanland-Nerikes nations hägn, att sammanhålla den gamla kamratkretsen, att utgöra ett band mellan äldre och yngre generationer samt att gagna nationen i dess verksamhet.

§ 6.

Nämnden skall utgiva en årlig, mindre publikation, främst innehållande en genom förste kurators försorg verkställd redogörelse för nationens liv under det förflutna året.

Överskottet i föreningens kassa, sedan löpande utgifter guldits, bör komma nationen till godo på sätt och för ändamål, som nämnden för varje gång beslutar.

Jag har med dessa citat ur stadgarna för Veteranföreningen velat visa, framför allt för yngre generationer, vad Veteranföreningen är och vad den vill verka för. Alla kan inte deltaga i kamratmötet vart femte år, även om viljan och längtan hos många landsmän i försörjningsringen är stark. Kontakten får istället ske genom den årliga publikationen Majhälsning till landsmännen eller som den hette fram till och med 1933 En majhälsning till äldre landsmän.

Bland aktiva landsmän har i flera år rått okunnighet om hur och varför denna skrift utges. De flesta tar för givet att det är en publikation, som varje Södermanland-Närking erhåller för nationsavgiften. Därför yngre landsman, när Du läser denna Majhälsning under vår glada majdag, hoppas jag Du skänker en tacksamhetens tanke till Veteranföreningens medlemmar, som med sina bidrag i form av årsavgifter betalar tryckningen.

Majhälsningen redigeras av nationens förste kurator. Uppslag och bidrag till artiklar mottages gärna av denne.

Många äldre landsmän ansåg kamratmötena väl stora med Majmiddag på Gillet eller slottet och fem år en alltför lång tid mellan dessa möten. Vidare var det ett önskemål att någon gång få sitta i nationssalen bland de välkända porträtten och äta en middag. År 1955 infriade dåvarande förste kurator Göran Inger dessa önskemål genom anordnandet av den första »middagen för äldre landsmän». Sedan dess har ytterligare två sådana middagar hållits av Veteranföreningen och förste kurator, den senaste i höstas, med stor anslutning från olika årgångar nationsmedlemmar.

Medlemmar i Veteranföreningen erhåller varje år Majhälsningen per post. Årsavgiften till Veteranerna är 10 kr. och insättes på skattmästarens postgirokonto 25 906.

Fortfarande aktuell är alltså den maning, som riktades till landsmännen i den första Majhälsningen 1928: »Vi hoppas därför att våra landsmän icke måtte låta detta års valborgsmässa gå förbi utan att ha insänt sin avgift till Södermanlands-Nerikes Nations Veteraner, Uppsala».

Stig Holmquist

In memoriam

Den 4 maj 1964 avled fil. kand. **Ulf Starbäck**. Han var vid sin bortgång endast 24 år gammal.

Efter studentexamen vid Karolinska läroverket i Örebro 1958 inskrevs han på hösten samma år vid nationen. 1963 avlade han fil. kand.-examen med botanik som huvudämne.

Ulf Starbäck var utomordentligt musikaliskt begåvad. Helt naturligt kom han därför snabbt in i nationens musikliv. Han var musikchef 1961—62 och deltog alltid i Hornboskapens framträdanden inom och utom nationen. Sina största musikaliska triumfer firade han kanske ändå i sin egenskap av pianist. Han spelade allting från klassiskt till jazz, med stor teknisk skicklighet och inlevelse, och som stöttepelare och pianist i den redan legendariska storbandsjazzorkestern Glenn Müller hade han stora möjligheter att utveckla sitt rika musikaliska kunnande.

Även i sina vetenskapliga studier hade Ulf Starbäck stor framgång. Hans intresse för växtsystematik kom tidigt i dagen och han förutspåddes av sina kollegor en lysande bana som botanist. På Naturhistoriska muséet, där han biträdde vid iordningställandet av framlidne läroverksadjunkten O. E. Broddesons stora samlingar från Närke, liksom på Institutionen för systematisk botanik, hade han redan hunnit göra betydande vetenskapliga insatser.

Ulf Starbäck förvärvade många vänner. I Juvenal-kretsen, på nationen och bland sina kamrater på institutionen spred han med sin vakna intelligens, sitt goda humör och aldrig svikande samarbetsvilja stor trivsel omkring sig. Budskapet om hans bortgång kom därför som ett mycket svårt slag. En länk i en kedja av kamrater hade för alltid brutit, men minnet av en sällsynt rikt begåvad vän skall alltid finnas kvar.

Richard Ringmar

Vid ett symposium med spillrorna av mitt gamla matlag i Uppsala brast statsmeteorologen Einar Petri ut i klagan över tidens personlighetsförödande platthet: Numera finns ju inga original! Någon i sällskapet tröstade honom: Var lugn, så länge du och dina vänner finns i livet är faran inte överhängande.

Ett av de större originalen i denna krets var onekligen **Johan Gotthard Palmgren** från Eskilstuna, känd under skilda vedernamn. På grund av sitt stora intresse för en studenternas bank kallades han under sin Uppsalatid allmänt för Palmstruck. Nationens angelägenheter låg honom varmt om hjärtat och han tog lidelsefullt del i alla meningsutbyten i kommittéer och på landskap. Under åren 1903—05 var han nationens förste kurator och visade då rätt mycket av diktatoriska anlag. Annars var han till sin natur utpräglat oppositionell.

I högstämnda ögonblick oeklarerade han gärna »Stormen», där Maksim Gorkij varslar om den förestående revolutionen. Det kom något visionärt i hans mörka ögon när han framsade slutorden:

Hör vad stormens svala skriar!
Hör vad stormens vala siar:
Det är stormen som befriar!

Hans revolutionära patos mötte föga gensvar i kamratkretsen, kanske undantagandes Gusten Ahlbäck, även han bördig från Eskilstuna.

John Palmgren var dock allt annat än främmande för vekare känslor, dem han gärna gav poetiska uttryck. När han på en maskeradbal förblandat namnen på två av Per Sigurd Bäcklunds namnfrejdate systrar, ursäktade han sig i lyriska ordalag:

Ack, djupt ur mitt hjärta om tillgift det bedes.
Med Beatrice lär jag förväxlat Mercedes.
Nu, Beatrice, måste Ni vackert mig lova:
Ack likna mig icke vid riddaren på Rosinante!
Men minns mig i skimret av Vita Nuova
Och se hos mig något av svärmare, drömmare, Dante.

För visso var han en svärmare. Men till professionen var han naturvetare med bred utbildning, matematik, fysik, kemi och framför allt geologi. Hans akademiska bana avbröts emellertid då han, följande sin vän Nils Lundqvists exempel, lämnade Uppsala och tog en lockande tjänst i livförsäkringsanstalten Trygg, som då befann sig i snabb utveckling. Jag bevarar ett vykort från John, daterat »Aftonen av den första dagen: Trygg, i din vård jag lämnar mig».

Försäkringsarbetet gav dock ej den trygghet och trivsel som John väl hoppats på. Plötsligt dök han åter upp i det älskade Geologicum, skrev avhandling och disputerade på våren 1920. Avhandlingen rörde sig om

vissa mineralförekomster i Kolmården, vilka John utforskat under färder, värda en skildring som här icke finns utrymme för. Disputationsmiddagen avåts på Hushållsskolan under former som kom alla gästerna, från vårens promotor till Geologicums preparator, att känna sig som minst sagt bröder.

John blev docent i mineralogi och petrografi och gav kurser i detta ämne men sökte så småningom en varaktig utkomst som adjunkt vid katedralskolan i Uppsala, där han tillvann sig lärjungarnas aktning som grundlig lärare i kemi. Av dem kallades han på grund av sin gestalt och sitt outgrundliga leende för Buddha.

Med sin gamla mor bildade han ett vackert och trivsamt hem i samma hus där en gång nationen bodde ovanpå »Taddis». Men modern var bekymrad för sin John, oroade sig för hur han skulle reda sig utan henne. Denna oro var ej ogrundad. Den utpräglade särlingen hade svårt för ensamheten. Åren efter pensioneringen förmörkades av svår ohälsa, som han dock med tiden övervann. Han hade lyckan att finna en hustru som med mycket självuppföring stödde honom genom åren.

Som vetenskapsman var han skarpsinnig, som lärare förstående gentemot eleverna, som vän trofast intill döden, som landsman orubblig i sin kärlek till nationen.

Erik Wellander

Tore Valdemar Almqvist omkom vid en bilolycka den 1 juli 1964. Han var född i Vänersborg den 18 april 1941 och tog studentexamen vid Enköpings HAL 1960. Vid tiden för förolyckandet gjorde han sin värnplikt vid Ing I i Solna.

Esse, som han kallades i vänkretsen, var en mycket populär och omtyckt kamrat. Genom sitt vänliga och timida sätt blev han högt uppskattad av alla. Många är de som Esse lämnat efter sig i sorg. Genom stor begåvning och kunnighet, som han gärna dolde genom sin blyghet, blev han outhärlig i vissa sammanhang. Han var en enastående skicklig trumpetare med styrka och teknik av professionella mått. I Hornboskapen blev han naturligtvis en hörnsten såväl i umgänget som inom det musikaliska. I Glenn Müllers orkester spelade han 1:a trumpet och deltog även på andra sätt i musiklivet.

Som trumpetarbröder till Esse kan jag inte tänka mig en människa som det går lättare att komma överens med. Någon konkurrens förekom aldrig. Han var aldrig överlägsen och mån om prestige. Han var inte av det slaget att han ville glänsa och briljera med sitt kunnande. Han satte vänskapen högre än så.

Karl-Arne Sandvik

Den 17 oktober 1964 avled i Strängnäs 1:e stiftsnotarien vid Domkapitlet **Bertil Hagendahl**. H. var född den 19 augusti 1899 och kom efter i Uppsala avlagd jur. kand.-examen och fullgjord tingstjänstgöring till Strängnäs Domkapitel såsom extra amanuens år 1934, och tillträdde 1937 ordinarie stiftsnotarietjänsten. Det var en trettioårig gagnarik tjänst i Strängnäs stift, som var fullbordad, då H. hastigt och oförväntat kallades bort från detta förgängliga livet.

Framför mig ligger några rader skrivna av vännen Bertil den 4 oktober från Mösseberg. Vid dess sanatorium hade han tillbringat en vilotid, efter den svåra hjärtsjukdom, som drabbat honom vid midsommartid. Han kände sig nu bättre och gladdes åt att vid den snart förestående återkomsten till Strängnäs få flytta till ny bostad. »Jag hoppas att vi träffas snart», skrev han till sist.

Det blev icke så. Döden nådde honom oväntat, just då han hunnit flytta till sitt nya hem, och den 27 oktober vigdes hans stoft till vila i Strängnäs Domkyrka av stiftets Biskop. Många hade där slutit upp: ledamöter av Domkapitel och stiftsnämnd, arbetskamrater å kansliet, präster i stiftet och många, många vänner.

Vi tackar Bertil Hagendahl för redbar gärning och trofast vänskap. Han ville alltid så gärna hjälpa och stå till tjänst. För hans gärning betydde det helt visst mycket, att när han kom till Strängnäs, han själv tillhörde vårt stift och vår nation i Uppsala. Inte minst vi, som kände honom från 20-talets uppsalaår, sakna honom mycket.

Många år av vänskap band oss samman, Bertil. Du gav mycket av godhet och glädje som vän. Ditt minne står ljust framför oss. Ett ord av den norske diktaren Björnsterne Björnson må sluta dessa minnesord: »Där bra folk går, där äro Guds vägar».

Hans Brehmer

Med dr. **Gunnar Nycander** avled den 1. 12. 1964 på S:t Eriks sjukhus i Stockholm efter en längre tids sjukdom.

Han var född 1900 i Stockholm och avlade studentexamen där 1919. S. å inskrevs han vid Uppsala universitet, men det dröjde till 1922 innan han inskrevs i nationen. Efter utflykter till Lund och Stockholm blev han småningom aktiv på nationen och var 1926 teaterdirektör. Om hans insatser på nationen vittnar, att han hösten 1930 valdes till senior.

Gunnar Nycander blev med. lic. 1931. Han specialiserade sig tidigt på neurologi och psykiatri samt de psykoanalytiska behandlingsmetoderna. Redan 1933 utgav han boken »Homosexualitet, en sjukdom som bestraffas», en bok som blev ett uppmärksammat angrepp på de fördo-

mar mot dessa sexuellt avvikande, som rätt och ännu råder moraliskt, socialt och juridiskt. Hans 1943 publicerade skrift »Personlighet och moral» är en psykologisk studie och en kampskrift särskilt riktad mot den religiöst orienterade moralismen, som väckte stor debatt. Han disputerade 1950 vid Karolinska Institutet med ett banbrytande arbete inom medicinsk psykologi. Hans tema var »personlighetsutveckling på avvägar». I övrigt framträdde han med en lång rad vetenskapliga skrifter, tidningsartiklar och av allmänheten uppmärksammade föredrag i radio och TV.

Minnnet av Gunnar Nycander kommer att följa oss bland annat genom hans fria syn på samlevnadsfrågor och sexualproblem. På detta område har han betytt mycket för den utveckling, som ägt rum i Sverige under de senaste årtiondena både som vetenskapsman och privatpraktiserande nervläkare, och kanske allra mest som pedagog. Han var en av initiativtagarna till Ericastiftelsens läkarpedagogiska institut, som under hans och hans efterföljares ledning utvecklats till den tongivande institutionen inom barnpsykoterapi i vårt land.

En annan institution, som han ägnade stort intresse, är RFSU, där han under ett flertal år var förbundssekreterare och en av Elise Ottenssens närmaste medarbetare.

Många av dem som har följt den psykologiska beteendevetenskapliga debatten sedan 30-talet känner en stor saknad. En av vårt lands föregångsmän på detta område har gått bort.

Efter någon tids ohälsa avled den 28 februari 1965 på Mörby lasarett advokaten **Gösta Grönberg**.

Gösta Grönberg föddes i Eskilstuna den 7 nov. 1889. Hans föräldrar voro bankdirektören Fredrik Grönberg och Amelie Ohman. Fadern var autodidakt men hade livliga kulturella intressen. Han var konstnärligt begåvad och hade målning och teckning som hobby. Vi återfinna hos sonen samma intresseinriktning som hos fadern.

Efter att ha genomgått gymnasiet vid Södra Latin i Stockholm avlade Gösta Grönberg därstädes studentexamen på reallinjen 1909. Göstas far, den elegante bankdirektören, ansåg att sonen ej hade den begåvning och framgång i studierna, som han väntat sig. Det är egendomligt tänka sig, att denne sedan så framgångsrike och skicklige advokat faktiskt under många år bar på mindervärdeskomplex, grundlagda i ungdomstiden.

Grönberg inskrevs h. t. 1909 i Södermanlands och Nerikes Nation. Endast sporadiskt deltog han i nationslivet. Hans humanistiska intresse förde honom in på historiens studium under Harald Hjärnes inspirerande ledning. I kretsen av den tidens unga historici och statsveten-

skapare fann han sig väl. Med tanke på vad den hjärneska skolan då betydde är det naturligt, att han anslöt sig till den fosterländska rörelse, som gav sin prägel åt den tidens studentliv. År 1914 avlade han fil. kand.-examen i ovannämnda ämnen samt nordiska språk.

Lärarebanan föreföll dock ej lockande. När fadern samma år avled flyttade Gösta över till Stockholm och nu väcktes intresset för juridiken. Med väldig energi drevos studierna och efter 2 1/2 år avlade han 1917 jur. kand.-examen vid Stockholms Högskola. Han brukade säga: »Far trodde aldrig, att det skulle bli något av mig.» Men nu hade han visat, vad han dög till.

Samtidigt med tingstjänstgöringen tjänstgjorde han 1917—18 i jordbruksdepartementet först som amanuens, därefter som t. f. kanslissekreterare. Efter avslutad tingstjänstgöring blev han sekreterare och föredragande i Statens Handelskommission, ett avancemang, som Grönberg själv ansåg var av stor betydelse för hans framtida verksamhet som affärsjurist. Redan 1919 lämnade han den statliga verksamheten, sedan han av K. A. Wallenberg erbjudits engagemang som ombudsman och chef för Enskilda Bankens notariatavdelning. Under tio år skötte han med stor skicklighet denna befattning och åtnjöt högsta bankledningens synnerliga förtroende.

Hans djupa insikter i speciellt juridisk-finansiella spörsmål ha kommit de studerande till godo såväl vid Handelshögskolan som vid Stockholms Högskola, där han under 1920-talet och ett stycke in på 1930-talet var föreläsare och ledare av praktiska kursen i juridik.

Hösten 1929 lämnade han banken för att driva egen advokatrörelse i Stockholm. Framgången uteblev ej. Omfattningen av hans verksamhet som affärsjurist vidgades med åren. Att här uppräknas de svenska och utländska bolagsstyrelser, där han satt som ledamot eller ordförande kan ej komma ifråga. Låt mig blott nämna ett uppdrag, som speciellt roade honom, ordförandeskapet i Bukowskis Konsthandel. Gösta Grönberg ville förvisso ej spela rollen av dekorationsfigur. Han grep, där så erfordrades, med kraft och klokhet in i ledningen av det företag, som behövde hans hjälp.

Han engagerade sig helt och fullt för sina klienter. Mötte han då en om medlen mindre nogräknad motståndare fick denne finna sig i att ta konsekvenserna »to the bitter end». Gösta Grönberg gick då hårt fram. En affärsman sade mig vid ett tillfälle: »För Gösta Grönbergs hjälp är jag oändligt tacksam. Han är sannerligen en vän att hålla i hand, när man råkat ut i blåsväder.» Hans oräddhet och klokhet ingav den hjälpbehövande en oskattbar känsla av trygghet.

Under senare år förde han successivt över arbetet vid Grönbergs Advokatbyrå på sina medhjälpare, som nu övertagit densamma; för egen räkning behöll han bl. a. de stönre utländska engagemangen, av vilka

det viktigaste var ledamotskap i styrelsen för det schweiziska företaget Continentale Linoleum Union och dess holländska och svenska dotterbolag.

Grönberg hade som nämnts livliga humanistiska intressen. På resorna studerade han konst och historia med samma energi, som utmärkte allt vad han företog sig. Hans hustru, som då åtföljde honom, berättade, att det litterära bagaget ofta fick en besvärande tyngd, och hemma i Saltsjöbaden växte biblioteket oroväckande.

Ett intresse vid sidan av de rent affärsjuridiska var undervisningen och skolan. Främst bör nämnas Sigtunaskolan, vars styrelse han tillhörde 1928—59. Rektor Harry Cullberg, Sigtunaskolans skapare, har om Gösta Grönberg skrivit följande ord, som jag med hans tillåtelse ber få anföra: »Jag hade rikliga tillfällen att beundra hans logiska skärpa och hans hart när otroliga förmåga, att snabbt sätta sig in i ett ärend. Då och då hörde jag av andra omdömen, att han kunde vara »hän-synslös». Och visst kunde jag förstå dem, som fruktade honom som motståndare. Men ju mer jag lärde känna honom, fann jag bakom den sträva ytan ett ömt hjärta, som gjorde, att han kunde offra hur mycket tid och krafter som helst för att bistå dem, som behövde honom. För den som en gång helt och fullt fått hans vänskap, hade denna som signum »trofasthet».»

Av alla de utmärkelser han mottog, var det ingen han uppskattade och gladdes åt *mer* än åt hedersledamotskapet i Södermanlands-Nerikes Nation. Hade han möjlighet därtill kom han gärna till nationens festliga sammankomster för att träffa äldre och yngre landsmän. Sin uppskattning av nationen visade han bl. a. genom en frikostig donation, vars avkastning går till stipendium.

Med tacksamhet för de år vi fått räkna Gösta Grönberg som en länk i kamrat- eller vänkretsens skola vi livet ut bevara hans minne, minnet av en personlighet, viljestark och orädd, rättrådig och ömsint. Han var snar att räcka den villrådigas en hjälpande hand, han ville och kunde vara ett skydd för den värnlöse.

Martin Sjöström

F. d. stiftssekreteraren i Strängnäs **Ivar Gosselman**, som var bosatt därstädes även efter pensioneringen insomnade efter en kort sjukdom å lasarettet i Eskilstuna den 3 mars 1965 stilla och lugnt som han levat. Därmed brast ytterligare en länk i den kamratkedja, som avlade mogenhetsexamen i Nyköping våren 1908. Han var född i Nykyrka socken 1888, där fadern då var jordbrukare men sedermera flyttade till Nyköping. Efter avlagda fil.- och jur. kand. examina blev han efter en kort tjänstgöring å länsstyrelsen i Falun utnämnd till stiftssekreterare 1926.

Under sina studieår i Uppsala deltog han flitigt i nationslivet och blev

både andre och förste kurator, vilket säger åtskilligt om, hur uppskattad han var. De äldre av oss kanske minnas, att Ivar vid karnevalen 1910 kreerade en underskön Kraka.

Det är med största vemod som jag utöver dessa fakta åtagit mig att skriva några personliga ord. Genom hans bortgång brötos starka vänskapsband grundlagda och prövade sedan decennier. Vi tillhörde samma matlag, och under en gemensam tingsjämsgöring hade jag den stora förmånen att ofta få sitta vid hans bord i det trevna hemmet. Ivar hade nämligen gift sig strax innan han hade avlagt slutexamen. Jag minns ännu idag, vilken ro och vila det var att koppla av från allsköns protokollsskrivning och återuppliva roliga episoder från ungdomen. Han var fast förankrad i hembygden, men hans hjärta stod närmare havet och skärgården i Oxelösund än hagar och hult. Där hade han upplevt sina sommarferier med bröderna Erik och Karl Asplund. Aldrig glömmar jag de skäddor som en hungrig beväring undanfägnades med, då jag gästade de tre vännernas sommarställen.

Sedan ungdomen besvärades Ivar av en viss klenhet som naturligtvis tilltog med åren men, i den mån det gick, bemästrades med hjälp av en hustrus kloka och ovärderliga stöd. Vänskapen var för Ivar något av livets salt och ett styrkebälte. Jag kanske bäst förstod det, då han för några år sedan skrev till mig och bl. a. nämnde, att han under upp-växttiden känt sig mycket ensam. Det var mig icke obekant, att hans mor och enda syskon dött tidigt.

För den kvarlevande vänkretsen är tomrummet efter Ivar beklämmande stort.

Den 12 mars, en solig dag, jordfästes han i domkyrkan av stifts-sche-fen. Nu vilar han i familjegraven på Stigtomta griftegård.

Sit tibi terra levis.

Anders Björkman

Gottfrid Lidin

I studentklassen vid folkskoleseminariet i Uppsala 1921—22 var det en, som jag särskilt observerade, nämligen örebroaren Gottfrid Lidin. Han var kunnig, och på ett lugnt och vederhäftigt sätt skötte han sina elever. Allt talade för, att han skulle bli en bra lärare. Han fortsatte sedan studierna vid universitetet, och blev fil. mag. 1930. Med intresse tog han del i nationens angelägenheten och valdes därför till senior 1928.

1944 utnämndes han till rektor vid Huskvarna samrealskola och blev 1958 skoldirektör i Jönköping. Längre fick han ej verka som sådan, då han gick bort den 1 april i år.

M. Essén

Landsmännen

1. Nyinskrivna landsmän.

Rolf Selander	9/12 44	Eskilstuna	vt 64 N
Staffan Gillén	19/2 43	Solbacka	vt 64 H
Lars Åkerlund	25/5 44	Örebro	vt 64 N
Anders Tener	6/10 39	Örebro	vt 64 H
Sten Borg	17/1 43	Eskilstuna	vt 64 S
Björn Axelsson	20/8 43	Eskilstuna	vt 64 N
Anders Friggell	11/2 43	Sundsvall	vt 64 J
Josef Braun	21/11 19	Wien	vt 64 N
Gunnela Stål	21/4 43	Södertälje	vt 64 H
Margareta Gålnander	24/5 36	Eskilstuna	vt 64 H
Anders Grinell	19/8 40	Nyköping	vt 64 S
Karin Rudberg	16/4 45	Sigtuna	vt 64 N
Gerhard Soucek	15/4 44	Stockholm	vt 64 J
Lena Segnestam	1/4 44	Strängnäs	vt 64 H
Gillian Williams	10/6 44	Storbritannien	vt 64 H
Susan Carter	6/7 45	Storbritannien	vt 64 H
Bo Lundberg	13/3 40	Uppsala	vt 64 N
Håkan Ernström	1/4 43	Örebro	vt 64 S
Tom Placht	23/10 44	Eskilstuna	vt 64 S
Agneta Blomqvist	26/4 45	Eskilstuna	vt 64 H
Gunilla Hofer	14/11 41	Eskilstuna	vt 64 H
Lena Wallstedt	9/4 45	Eskilstuna	vt 64 H
Lars Karlberg	22/7 44	Köping	vt 64 H
Wiveca André	19/8 43	Örebro	vt 64 H
Bengt Haglund	24/11 45	Örebro	vt 64 N
Roland Spånt	1/4 44	Strängnäs	vt 64 S
Jan Södersten	12/10 43	Strängnäs	vt 64 S
Kerstin Berglöf	29/8 45	Örebro	vt 64 N
Anne Rasmussen	16/7 44	Eskilstuna	vt 64 H
Thomas Lindqvist	28/12 42	Eskilstuna	vt 64 S
Britta Franzén	7/6 44	Stockholm	ht 64 N
Annika Appelqvist	8/10 45	Eskilstuna	ht 64 H
Lilian Stridh	31/1 44	Örebro	ht 64 S

Carl Johan Nässén	13/9 40	Stockholm	ht 64 S
Håkan Andersson	28/9 45	Örebro	ht 64 S
Lars Benktson	27/9 43	Stockholm	ht 64 H
Sören Brandelius	30/8 38	Uppsala	ht 64 H
Jan Soläng	11/10 43	Nyköping	ht 64 S
Nils Kraft	13/8 43	Katrineholm	ht 64 S
Åke Nordgren	7/3 42	Katrineholm	ht 64 S
Nils-Olof Offerman	27/7 40	Karlskrona	ht 64 N
Sulo Huovinen	25/4 44	Eskilstuna	ht 64 H
Toomas Maadre	24/4 44	Nyköping	ht 64 H
Jan Carl Tamm	27/1 44	Stockholm	ht 64 H
Sverker Lundkvist	11/10 43	Motala	ht 64 H
Jan Eriksson	4/9 41	Nyköping	ht 64 S
Klas Österberg	5/12 43	Nyköping	ht 64 N
Gunvor Andersson	17/9 45	Stockholm	ht 64 H
Daga Celsing	1/10 41	Eskilstuna	ht 64 H
Inger Sjögren	17/2 44	Örebro	ht 64 S
Sven Rehnfeldt	22/2 44	Stockholm	ht 64 H
Lars Barvaeus	30/7 42	Örebro	ht 64 J
Lars-Åke Lindahl	22/6 43	Södertälje	ht 64 N
Karl Robert Moqvist	30/3 43	Katrineholm	ht 64 H
Bo Grafström	29/7 42	Stockholm	ht 64 S
Per Hultén	8/10 45	Uppsala	ht 64 H
Carl Gustav Köhler	31/1 45	Katrineholm	ht 64 H
Hans Lann	3/1 44	Hallsberg	ht 64 N
Anne von Eckermann	15/12 44	Uppsala	ht 64 S
Håkan Westin	7/5 44	Södertälje	ht 64 J
Hans Svanqvist	28/5 43	Katrineholm	ht 64 H
Bengt Cederback	17/8 45	Örebro	ht 64 S
Hans Petersson	28/6 44	Eskilstuna	ht 64 N
Inger Elgstrand	26/11 45	Hallsberg	ht 64 H
Birgitta Fryksén	15/4 44	Örebro	ht 64 H
Claes Nordqvist	4/10 43	Katrineholm	ht 64 N
Sven Waher	1/11 44	Eskilstuna	ht 64 N
Ola Rylander	28/4 43	Örebro	ht 64 N
Agneta Styrén	1/4 43	Norrköping	ht 64 S
Gun Johansson	5/9 45	Örebro	ht 64 S
Michael Göransson	3/4 46	Örebro	ht 64 N
Svante Eriksson	22/10 44	Örebro	ht 64 N
Inger Carlsson	7/3 45	Strängnäs	ht 64 N
Ulla Wahlstedt	1/3 44	Örebro	ht 64 H
Diana Wallroth	3/12 45	Örebro	ht 64 H
Thomas Böös	18/7 44	Nyköping	ht 64 J

Lars Olsson	31/1 43	Örebro	ht 64 H
Ulla Hanzon	26/9 44	Örebro	ht 64 H
Sven Höög	23/8 33	Uppsala	ht 64 H
Thomas Wallin	8/7 43	Uppsala	ht 64 J
Margaretha Alm	10/3 43	Eskilstuna	ht 64 H
Arne Eriksson	16/12 42	Eskilstuna	ht 64 H
Gunilla Carlsson	3/3 44	Eskilstuna	ht 64 H
Thomas Harne	4/10 41	Nyköping	ht 64 H
Marianne Petersson	21/7 44	Katrineholm	ht 64 H
Birgitta Lundborg	16/8 42	Örebro	ht 64 H
Björn Zötterman	3/10 43	Örebro	ht 64 S
Ulf Lindh	14/6 44	Nyköping	ht 64 S
Ann-Sofie Sjöberg	16/6 45	Nyköping	ht 64 H
Agneta Lind	23/2 45	Nyköping	ht 64 H
Christina Molin	24/5 44	Södertälje	ht 64 H
Margareta Peel	16/7 44	Södertälje	ht 64 H
Monica Dyhr	5/5 43	Nyköping	ht 64 S
Lars Friman	10/12 45	Örebro	ht 64 S
Göran Huldtgren	16/12 41	Nyköping	ht 64 S
Hans Palm	15/10 44	Örebro	ht 64 S
Stefan Paulin	6/9 45	Katrineholm	ht 64 N
Göran Blomqvist	17/5 45	Falun	ht 64 N
Birgitta Pettersson	8/5 44	Nyköping	ht 64 N
Anders Ekenberg	25/6 46	Örebro	ht 64 T
Christine Ahlefors	24/2 45	Stockholm	ht 64 H
Ragnhild Jaasund	18/5 45	Katrineholm	ht 64 N
Christina Lilienberg	23/1 44	Katrineholm	ht 64 N
Heléne Reinius	8/5 44	Södertälje	ht 64 S
Torbjörn Tuveson	14/7 43	Nyköping	ht 64 N
Gunnel Danielsson	18/6 45	Hallsberg	ht 64 H
Maud Blomfeldt	22/5 37	Stockholm	ht 64 H
Britt-Marie Lundgren	21/2 43	Katrineholm	ht 64 N
Synnöve Blees	10/11 44	Hallsberg	ht 64 H
Thord-Ove Thordson	12/5 47	Örebro	ht 64 T
Christer Löfberg	18/2 43	Eskilstuna	ht 64 J
Folke Baeckström	8/9 45	Köping	ht 64 N
Håkan Eriksson	6/4 43	Eskilstuna	ht 64 H
Inger Nilsson	9/3 45	Örebro	ht 64 M
Britt-Marie Ekoff	29/7 42	Nyköping	ht 64 S
Carl-Gustaf Köhler	27/3 36	Södertälje	ht 64 N
Jan Wreeby	11/11 40	Örebro	ht 64 N
Irène Jansson	24/7 41	Örebro	ht 64 S
Kerstin Clarin	25/1 44	Eskilstuna	ht 64 H

Lisbeth Gustafsson	17/5 45	Hallsberg	ht 64 H
Gunnar Anshelm	1/6 43	Örebro	vt 64 S
Elisabeth Lindgren	4/6 44	Strängnäs	ht 64 H
Gunilla Lood	15/3 45	Strängnäs	ht 64 N
Berit Hallström	29/3 43	Örebro	ht 64 S
Birgitta Nyström	5/6 42	Örebro	ht 64 H
Gudmund Wägander	11/8 42	Örebro	ht 64 N
Monica Andersson	19/12 44	Strängnäs	ht 64 H
Jan Antonsson	21/4 44	Örebro	ht 64 H
Birgitta Estlind	12/8 43	Örebro	ht 64 S
Magnus Kindstrand	6/9 43	Katrineholm	ht 64 H
Inger Kinnander	24/7 45	Katrineholm	ht 64 H
Roger Klason	18/5 42	Örebro	ht 64 H
Agneta Rogbeck	29/12 44	Eskilstuna	ht 64 H
Anna-Maria Schäfer	31/12 45	Örebro	ht 64 H
Ingrid Sundkvist	2/4 44	Hallsberg	ht 64 H
Britta Svärd	10/4 44	Hallsberg	ht 64 H
Ulf Sundbom	4/3 42	Stockholm	ht 64 S
Ulf Roseen	14/2 43	Örebro	ht 64 S
Magnus Eriksson	29/12 45	Eskilstuna	ht 64 J
Lennart Ekman	7/1 45	Eskilstuna	ht 64 M
Hans Karlsson	23/7 42	Köping	ht 64 S
Rickard Ferry	18/9 45	Nyköping	ht 64 S
Karina Gunnarsson	12/2 45	Örebro	ht 64 T
Bertil Nyström	4/12 45	Eskilstuna	ht 64 S
Ingegerd Manding	17/10 44	Örebro	ht 64 S
Anders Odmark	5/5 44	Södertälje	ht 64 H
Marianne Unnert	20/12 43	Nyköping	ht 64 H
Ragnhild Persson	22/1 44	Örebro	ht 64 H
Sigfrid Bock	7/10 43	Hallsberg	ht 64 H
Lars-Göran Hagnelius	18/2 44	Örebro	ht 64 H
Anita Eriksson	25/9 45	Örebro	ht 64 H
Helena Nathorst-Westfelt	28/5 44	Södertälje	ht 64 S
Anders Berggren	22/2 45	Uppsala	ht 64 S
Christer Arewång	21/9 42	Örebro	ht 64 S
Bengt Andersson	11/7 42	Katrineholm	ht 64 S
Bertil Eriksson	8/11 42	Hallsberg	ht 64 J
Gert Kurg	15/7 41	Katrineholm	ht 64 N
Per Palmborg	21/9 43	Uppsala	ht 64 M
Lars Ivar Aronsson	11/4 44	Örebro	ht 64 S
Ulf Berggrund	28/7 42	Örebro	ht 64 S
Margareta Karlsson	15/5 44	Strängnäs	ht 64 S
Birgitta Friis	17/2 44	Örebro	ht 64 N

Gunilla Brånvall	12/3 45	Eskilstuna	ht 64 S
Lars Falk	13/5 43	Katrineholm	ht 64 S
Rüdiger Kasche	23/1 43	Katrineholm	ht 64 S
Mall Aasma	14/8 43	Eskilstuna	ht 64 S
Christer Eker	22/5 42	Örebro	ht 64 S
Gunnar Elfors	12/2 43	Strängnäs	ht 64 S
Hans Wallin	24/7 42	Strängnäs	ht 64 S
Bo-Ingvar Kollberg	3/6 44	Uppsala	ht 64 T
Elisabeth Törnqvist	2/7 44	Örebro	ht 64 S
Torgny Wiederholm	29/9 44	Eskilstuna	ht 64 N
Sten Täckström	15/7 43	Eskilstuna	ht 64 N
Gunnar Brånvall	12/3 45	Eskilstuna	ht 64 N
Bo Elofsson	9/5 43	Eskilstuna	ht 64 N
Stieg Fritz	3/2 45	Örebro	ht 64 S
Agnete Töndevold	17/7 44	Katrineholm	ht 64 J
Anders Bergdahl	8/8 39	Nyköping	ht 64 J
Kristina Karlsson	6/8 45	Eskilstuna	ht 64 H
Anita Gustafsson	10/8 45	Eskilstuna	ht 64 H
Ingemar Sunnerstam	28/10 25	Nyköping	ht 64 H
Karin Aggemark	11/9 42	Södertälje	ht 64 H
Christina Lagerholm	19/1 44	Eskilstuna	ht 64 H
Ingegerd Monthan	14/12 43	Stockholm	ht 64 H
Per-Ingvar Grell	11/5 37	Stockholm	ht 64 H
Jenny Ohlsson	10/5 46	Katrineholm	ht 64 H
Birgitta Berglund	13/7 42	Södertälje	ht 64 S
Kristian Nilsson	13/4 44	Örebro	ht 64 N
Sven-Olov Jansson	26/2 42	Hallsberg	ht 64 S
Kerstin Larsson	5/4 45	Hallsberg	ht 64 S
Lars-Erik Larsson	21/12 37	Strängnäs	ht 64 S
Anders Thörnqvist	20/8 45	Eskilstuna	ht 64 S
Leif Wernberg	31/5 43	Örebro	ht 64 S
Christina Ylander	21/3 45	Stockholm	ht 64 S
Mikael Båge	27/4 44	Sigtuna	ht 64 J
Peter Jürss	16/1 44	Katrineholm	ht 64 J
Acke Kindstrand	24/11 39	Katrineholm	ht 64 J
Hans Lindberg	23/2 41	Fagersta	ht 64 J
Bo Ljung	22/9 43	Örebro	ht 64 J
Johan Stenberg	5/10 42	Katrineholm	ht 64 J
Lillian Heribert	21/6 23	Göteborg	ht 64 T
Rauna Cekuls	26/6 43	Eskilstuna	vt 64 H
Karan Ostashay	28/12 43	USA	ht 64 S
Ulf Thorsson	3/7 44	Eskilstuna	ht 64 N
Dag Sörbom	20/1 44	Norrköping	ht 64 N

Uta Jacobs	26/3 44	Strängnäs	ht 64 H
Wiola Ekström	16/10 42	Katrineholm	ht 64 N
Krister Olsson	24/7 42	Nyköping	ht 64 N
Birgitta Almén	13/9 44	Eskilstuna	ht 64 N
Roland Sigge	19/5 37	Örebro	ht 64 H
Rutger Rothman	17/10 44	Solbacka	ht 64 S
Stig Larsson	2/6 42	Nyköping	ht 64 S
Hans-Eric Jansson	24/10 44	Nyköping	ht 64 S
Curt Carlsson	13/6 44	Hallsberg	ht 64 N
Åke Persson	19/2 43	Strängnäs	ht 64 S
Katarina Wiksell	1/4 45	Örebro	ht 64 S
Marianne Berg	19/10 44	Stockholm	ht 64 S
Nils Henrik Schager	17/9 44	Strängnäs	ht 64 N
Mats Runering	2/2 43	Hallsberg	ht 64 S
Inga-Britt Sjöö	6/3 43	Örebro	ht 64 S
Lars Johansson	27/10 41	Strängnäs	ht 64 S
Catharina Emrikson	13/3 44	Nyköping	ht 64 H
Eva-Lena Sundström	6/11 45	Uppsala	ht 64 H
Henrik Jonsson	13/11 42	Örebro	ht 64 S
Lars-Åke Carlsson	15/8 44	Eskilstuna	ht 64 H
Carin Olsson	11/2 46	Strängnäs	ht 64 T
Bengt Rosdal	12/6 38	Örebro	ht 64 T
Jan Heger	25/11 42	USA	ht 64 S
Linda Nisbet	21/1 45	USA	ht 64 H
Margareta Hellberg	19/2 45	Eskilstuna	ht 64 H
Anders Lindén	4/5 44	Djursholm	ht 64 S
Ulla Nerelius	27/12 44	Örebro	ht 64 S
Ingrid Naeslund	12/2 46	Katrineholm	ht 64 H
Edward Biggs	7/7 42	USA	ht 64 S
John Granahan	4/4 42	USA	ht 64 S
Elene Curtis	3/8 44	USA	ht 64 H
Britta Tener	23/1 46	Örebro	ht 64 S
Carole Litwin	21/7 42	USA	ht 64 S
Gary Robbins	19/4 41	USA	ht 64 S
Kerstin Fransson	22/12 45	Hallsberg	ht 64 N
Elisabet Berglöf	8/11 43	Uppsala	ht 64 H
Anneka Anderson	28/5 44	Strängnäs	ht 64 H
Håkan Johansson	15/5 44	Örebro	ht 64 H
Göran Toss	22/4 45	Eskilstuna	ht 64 M
Helene Berg	11/4 44	Strängnäs	ht 64 S
Iván Cisneros	6/2 30	Cordoba	ht 64 N
Ingemar Bygdestam	20/2 42	Strängnäs	ht 64 S
Lars Högstedt	12/1 45	Strängnäs	ht 64 H

Gunvor Nordström	2/1 45	Örebro	ht 64 H
Margareta Fall	1/6 43	Eskilstuna	ht 64 N
Per-Åke Pehrson	7/4 44	Stockholm	vt 64 N
Gösta Rundqvist	16/12 42	Strängnäs	ht 64 N
Lennart Malmström	17/8 44	Örebro	ht 64 H
Donald Lewis	11/8 43	USA	ht 64 S
Richard Heijkenskjöld	23/5 42	Stockholm	ht 64 N
Agneta Toss	29/6 43	Eskilstuna	ht 64 H
Kerstin Österberg	14/12 44	Nyköping	ht 64 H
Susan Nelson	10/3 44	USA	ht 64 S
Torgny Wiman	21/1 44	Eskilstuna	ht 64 J
Christina Friberg	30/7 45	Hallsberg	ht 64 H
Sten Berglund	21/1 41	Örebro	ht 64 N
Peter Ljung	3/8 44	Örebro	ht 64 N
Jan Dryselius	14/6 42	Stockholm	ht 64 S
Jonas Lönnroth	26/4 44	Stockholm	ht 64 H
Gunilla Norrmén	13/12 44	Örebro	ht 64 N
Ulf Carlsson	29/6 41	Norrköping	ht 64 N
Lennart Grönlund	27/3 37	Norrköping	ht 64 N
Barbro Appelgren	19/1 41	Stockholm	ht 64 M
Lars Åke Mossing	13/10 42	Örebro	ht 64 S
Inga Johansson	22/1 28	Ystad	ht 64 S
Birgitta Öhman	16/4 41	Gävle	ht 64 S
Leif Alpsjö	23/7 43	Uppsala	ht 64 S
Eva Lundqvist	5/4 45	Enköping	ht 64 N
Per-Axel Pettersson	28/12 44	Eskilstuna	ht 64 H
Jan-Åke Säaf	27/1 44	Södertälje	ht 64 H
Patric Jansson	16/2 43	Katrineholm	ht 64 N
Magnus Ekman	8/5 42	Lund	ht 64 J
Maud Derwinger	22/4 42	Uppsala	ht 64 H
Helena Hammarlöf	10/3 42	Nyköping	ht 64 J
Ola Eng	24/10 43	Hallsberg	ht 64 H
Inger Löthgren	9/9 44	Örebro	vt 65 N
Maude Karlsson	14/12 44	Örebro	vt 65 N
Ingvar Price	27/8 39	Eskilstuna	vt 65 N
Britt Aronsson	24/4 44	Örebro	vt 65 S
John Persson	5/2 40	Örebro	vt 65 S
Lena Blomberg	11/6 45	Uppsala	vt 65 M
Rolf Carlsson	12/1 45	Katrineholm	vt 65 H
Christina Erikson	12/12 45	Eskilstuna	vt 65 H
Inger Eriksson	10/6 45	Strängnäs	vt 65 N
Gunilla Gustafsson	1/3 45	Katrineholm	vt 65 N
Dagrun Lihnell	9/5 45	Stockholm	vt 65 N

Bo Hedin	14/6 43	Nyköping	vt 65 S
Henning Isoz	10/1 45	Stockholm	vt 65 J
Heimo Lappalainen	10/1 44	Eskilstuna	vt 65 S
Hilding Egestål	9/3 45	Eskilstuna	vt 65 T
Ann-Marie Hulth	21/6 43	Stockholm	vt 65 S
Lennart Göransson	31/12 43	Eskilstuna	vt 65 S
Eva Jeppsson	25/6 44	Nyköping	vt 65 H
Birgitta Karlsson	22/1 43	Katrineholm	vt 65 S
Hans Lundvall	15/3 43	Strängnäs	vt 65 S
Ulla Hjelmqvist	24/1 43	Örebro	vt 65 S
Karin Hild	4/5 44	Karlskoga	vt 65 S
Per-Åke Eriksson	28/6 44	Nyköping	vt 65 S
Mats Rosengren	8/7 44	Stockholm	vt 65 N
Gunilla Eriksson	15/3 45	Södertälje	vt 65 H
Anna-Sharlotte Harne	13/3 44	Nyköping	vt 65 H
Rolf Gunnarsson	26/2 44	Eskilstuna	vt 65 M
Tiiu Selli	7/10 44	Eskilstuna	vt 65 M
Christer Åkermark	29/9 42	Strängnäs	vt 65 H
Rigmor Breidemalm	15/4 45	Örebro	vt 65 S
Stefan Hagbard	9/2 45	Eskilstuna	vt 65 S
Björn Eriksson	23/7 44	Nyköping	vt 65 S
Christer Asplund	16/9 43	Eskilstuna	vt 65 S
Hans Rydman	3/6 41	Örebro	vt 65 M
Göran Berg	25/4 41	Södertälje	vt 65 N
Jan Nilsson	27/5 37	Hälsingborg	vt 65 N
Susanne Rydstedt	17/3 45	Umeå	vt 65 H
Roland Ägren	5/4 42	Strängnäs	vt 65 S
May Pettersson	1/11 45	Hallsberg	vt 65 S
Annika Lundin	25/4 45	Eskilstuna	vt 65 H
Ulf Bandmann	22/2 42	Hälsingborg	vt 65 M
Christer Ros	27/6 43	Katrineholm	vt 65 N
Christer Jonsson	17/10 42	Lundsberg	vt 65 J
Karin Andersson	7/10 43	Eskilstuna	vt 65 S
Ewa Nilsson	17/7 44	Örebro	vt 65 S
Britta Svantesson	22/11 41	Lund	vt 65 N
Lars Lindroth	2/2 44	Eskilstuna	vt 65 S
Bertil Carlus	21/6 41	Hälsingborg	vt 65 M
Jan-Erik Olofsson	1/8 43	Linköping	vt 65 N
Sven Arvidsson	30/4 44	Strängnäs	vt 65 S
Ivar Berg	21/6 23	Stockholm	vt 65 N
Birgitta Öhrn	1/1 45	Karlskoga	ht 64 H
Tuula Asikainen	21/1 43		vt 65 N
Jan Tollin	16/7 43	Eskilstuna	vt 65 S

Håkan Johnsson	26/2 44	Eskilstuna	vt 65 S
Göran Ågerup	1/9 44	Eskilstuna	vt 65 S
Lars Andersson	31/3 44	Katrineholm	vt 65 H
Britt-Marie Wardinge	31/1 45	Strängnäs	vt 65 H
Henny Görander	10/5 44	Stockholm	vt 65 N
Björn Svennerstam	26/5 44	Södertälje	vt 65 N

2. Examinerade.

TEOLOGISKA FAKULTETEN:

Praktisk-teologiska prov:

1964 11/12 Börje Finnstedt
Sven-Erik Pernler

Efterprovning i teologie kandidat- examen:

1964 7/12 Sven-Erik Pernler

Teologie kandidatexamen:

1965 8/2 Gun Fager

JURIDISKA FAKULTETEN:

Juris kandidatexamen:

1964 7/9 Erik Ljungkvist
2/10 Kristina Lindegren

MEDICINSKA FAKULTETEN:

Medicine kandidatexamen:

1965 7/1 Astrid Kärnell
Rolf Samuelsson
Hans Sundqvist

HUMANISTISKA FAKULTETEN:

Filosofisk ämbetsexamen:

1964 7/10 Rune Appelquist
Kristina Kjellin
7/11 Birgitta Gustafsson
Per-Åke Stridh
7/12 Marjatta Ranta

1965 7/1 Laila Gustafsson
Margareta Wahlberg
Ulla-Britt Åsberg
8/2 Ingemar Sjölin
8/3 Yvonne Allgårdh
Nils-Erik Hedenstedt
Reijny Mejsten
Anita Wetterqvist

Filosofie kandidatexamen:

1964 7/10 Börje Finnstedt
Ingrid Kärnekull
Göran Rönnerdal
Kamen Trifonov
7/11 Ulla Carlsson
Agneta Ylander
7/12 Lars Collgård
1965 7/1 Erling Lomnäs
Per Sörbom
8/2 Ulla Karsberg
Ingrid Norrman

Akademisk sekreterarexamen:

1965 8/2 Yvonne Henriksson

Särskilt tentamensbevis angående filosofisk ämbetsexamen:

1965 8/2 Lisbeth Wikander
Jan Gösta Ode

Efterprovning i filosofisk ämbetsexamen:

1965 8/3 Margareta Edeland

SAMHÄLLSVETENSKAPLIGA FAKULTETEN:

Filosofie licentiatexamen:

1964 7/12 Per Anders Lundgren
1965 7/1 Leif Lewin

Filosofisk ämbetsexamen:

1964 7/10 Hans Norman
Per Rasmussen
1965 7/1 Gun Johansson
8/3 Per Jansson

Efterprovning i filosofisk ämbetsexamen:

1964 7/12 Björn Furumark

Filosofisk-samhällsvetenskaplig examen (Fil-pol. mag.):

1964 7/11 Bo Dan Bergman
Olle Strandh
1965 8/2 Hans Claesson
Bengt Magnusson
8/3 Roland Dyrke

Filosofie kandidatexamen:

1964 7/10 Ingrid Ebbsjö
1965 7/1 Göran Lindén
Börje Noresson
8/2 Gunnar Andersson
Anna Hedin
8/3 Ingegerd Broberg
Marianne Thorén

Efterprovning i filosofie kandidatexamen:

1964 7/10 Hans Norman

MATEMATISK-NATURVETEN- SKAPLIGA FAKULTETEN:

Filosofisk licentiatexamen:

1964 7/10 Volker Kasche
7/11 Frederick Hubbard
Lennart Hultgren
1965 8/2 Bengt-Olov Grönkvist
8/3 Einar Lundqvist

Filosofisk ämbetsexamen:

1964 7/10 Robert Ekinge
7/12 Gull-Maj Franzén
1965 7/1 Sven Olov Larsson
8/3 Bengt Larsson

Efterprovning i filosofisk ämbetsexamen:

1964 7/12 Karl-Åke Blom
1965 8/2 Håkan Johannesson
8/3 Britt-Marie Dyrke

Filosofie kandidatexamen:

1964 7/10 Gunilla Runnsjö
Lars Thanderz
7/11 Lars Gotborn
7/12 Nils Hollander
Björn Karlstam
Åsa Norrman
1965 7/1 Bo Berlin
Lennart Hellström
Carl-Fredrik Müllern
8/2 Bengt Norrman

Efterprovning i filosofie kandidatexamen:

1964 7/10 Bo-Gunnar Reit
1965 7/1 Göran Petersson
8/3 Elve Ellerud
Åsa Norrman

Särskilt tentamensbevis angående filo- sofisk ämbetsexamen (adjunkts- kompetens):

1965 7/1 Lennart Larsson

3. Avlidna.

Död	Inskr.	Född
30/3 1964 Holmsten, Inger Maria	1932 fil. mag	19/10 1910
4/5 1964 Starbäck, Ulf Johan	1958 fil. kand.	21/5 1940
6/5 1964 Risbjer, Emil Edvin	1914 f. d. läroverksadjunkt	18/6 1888
18/5 1964 Atterström, Karl Birger Henrik	1917 f. d. provinsialläkare	20/5 1899
21/5 1964 Behrman, Otto Wilhelm	1913 f. d. överläkare	6/11 1894
5/6 1964 Nerell, Åke Nils Johan	1904 f. d. järnvägsdirektör	11/8 1885
14/6 1964 Rådström, Sigfrid	1913 redaktör	14/11 1891
19/6 1964 Abrahamsson, Ernst Gustaf Georg	1918 f. d. provinsialläkare	11/10 1893
1/7 1964 Almqvist, Tore Valdemar	1961 fil. stud.	18/4 1941
8/7 1964 Palmgren, John Gotthard	1896 f. d. docent (hedersled. 1927)	5/5 1878
4/8 1964 Fernander, Gustaf Verner	1910 f. d. banktjänsteman	17/8 1899
19/9 1964 Karlsson, Ann-Britt	1961 fil. stud.	9/10 1941
17/10 1964 Hagendahl, Carl Magnus Bertil	1921 förste stiftsnotarie	19/8 1899
26/10 1964 Florin, Inger, f. Olsson	1953 fil. mag. redaktör	26/4 1932
14/11 1964 Montell, Erland Johan Oskar	1898 f. d. landssekreterare	9/10 1878
14/11 1964 Eklund, Anders Josef	1917 fil. dr.	10/9 1899
1/12 1964 Nycander, Erik Gunnar	1922 med. dr.	27/7 1900
2/12 1964 Thorvall, Einar	1909 advokat	30/4 1891
25/12 1964 Eckman, Torsten	1914 prakt. läkare	13/11 1888
29/12 1964 Karnell, Erik Alfred Gösta	1922 byråchef	5/2 1903
30/1 1965 Hamilton, Henning Adolf	1893 f. d. generaldirektör, grev	19/9 1873
24/2 1965 Eneström, Jan	1943 kyrkoherde	12/4 1920
28/2 1965 Grönberg, Gösta	1909 advokat (hedersled. 1954)	7/11 1889
3/3 1965 Gosselman, Karl Gustaf Ivar	1908 f. d. stiftssekreterare	5/12 1888
7/3 1965 Norman, Ida Margareta, f. Lindblad	1914 fil. mag.	25/12 1893
12/3 1965 Nylander, Karl Axel Salomon	1906 direktör	5/6 1888
20/3 1965 Krafft, Gustaf Emanuel	1901 f. d. läroverksadjunkt	14/1 1883
1/4 1965 Lidin, Gottfrid Hugo	1923 skoldirektör	1/11 1901
5/4 1965 Wikander, Hugo Christian	1897 f. d. hovrättsråd	28/11 1879
16/4 1965 Thermanius, Johan Edvard	1915 professor emeritus (hedersled. 1947)	14/12 1896
17/4 1965 Strandberg, Gösta	1931 kyrkoherde	8/12 1908

Nationens ämbetsmän

Inspektor:	Professor Stig Claesson
Förste kurator:	Fil. kand. Tor Kvarnbäck
Andre kurator:	Fil. kand. Owe Adolfsson
	Fil. stud. Göran Sandberg
Bibliotekarie:	Fil. kand. Conny Svensson
Skattmästare:	Bankdirektör Ewert Jonson
Klubbmästare:	Pol. stud. Klaes Andersson
	Fil. stud. Tom Lindblom
Bitr. klubbmästare:	Fil. stud. Tom Lindblom
	Jur. stud. Anders Ottner
Klubbmästarinna:	Fil. stud. Elisabeth Rudin
	Fil. stud. Barbro Larsson
Bitr. klubbmästarinna:	Fil. stud. Hélène Norberg
	Fil. stud. Eva Klingberg
Barmästare:	Fil. stud. Jörgen Ryman
	Teol. stud. Lars Sundell
	Fil. stud. Viveka Halldin
Arkivarie:	
Pressombudsman och redaktör för tidningen »Aktuellt»:	Fil. kand. Jan Lorentzon
	Pol. stud. Leni Christina Björklund
Krönikör:	Fil. stud. Birgitta Larsson
	Fil. kand. Olle Nordberg
Recentiorsförförman:	Fil. stud. Jan Karlsson
Teaterdirektör:	Fil. stud. Stefan Mählqvist
	Fil. stud. Göran Blomé
Musikanförförare:	Fil. kand. Olle Nordberg
Sånganförförare:	Fil. stud. Bertil Grenströmer
	Teol. stud. Stig Walldin
Preparatförvaltare:	Med. kand. Hans Sundqvist
Idrottsledare:	Fil. stud. Bengt Nybelius
	Fil. stud. Orvar Larsson
Nationsfotograf:	Fil. stud. Ingemar Bygdestam
Schackförförman:	Jur. stud. Christer Ignell
	Fil. stud. Lennart Stellin
Bridgeförförman:	Fil. stud. Bo Malmborg
	Jur. stud. Jan-Olof Korpe
Internationell sekr.:	Fil. stud. Elisabeth Widstrand
	Fil. mag. Björn Norrbom

Förste fanbärare: Jur. stud. Håkan Söderholm
Andre fanbärare: Pol. stud. Stellan Lind
Kårmarskalk: Fil. stud. Kurt Persson
Stipendiesekreterare: Fil. lic. Bengt Jonsell

Nationsnämnd:

Förste kurator (ordf.), Andre kurator, Klubbmästaren, Fil. mag. Håkan Hollqvist, fil. kand. Ragnar Nordberg, fil. stud. Jan Ernbacke (sekr.), fil. kand. Gunnar Andersson.²

Förvaltningsdirektionen:

Skattmästaren, Förste kurator, Andre kurator, bitr. stadsfiskal Bengt-Georg Gilmark, fil. lic. Lennart Bodström, jur. stud. Ivan Svensson, pol. mag. Göran Andersson, överläkare Nils Brage Nordlander, jur. stud. Bo Eklöf. Adjungerad: Intendent Erik Johansson.

Stipendienämnden:

Förste kurator (ordf.), Andre kurator, fil. mag. Peter Lindner, Med. kand. Ulf Rothman, fil. mag. Bengt Jonsell, fil. mag. Sven-Gunnar Andersson, jur. stud. Wolmer Sjöström, pol. stud. Staffan Giertz, teol. kand. Curt Palmcrantz, fil. stud. Sonja Gustafsson.

Hembygds- och kulturnämnd:

Teol. stud. Stig Walldin, fil. stud. Björn Axelsson, fil. stud. Carin Tener, fil. stud. Ing-Mari Andersson, fil. stud. Eva Westerberg.

Valnämnd:

Förste kurator (ordf.), Andre kurator, fil. stud. Björn Axelsson, jur. stud. Bo Eklöf, fil. stud. Jan Ernbacke, fil. stud. Carin Tener.

Internationell nämnd:

Andre kurator (ordf.), Int. sekr., pol. stud. Monika Magnusson, fil. kand. Marianne Thorén, fil. stud. Lena Dahlberg.

Idrottsnämnd:

Idrottsledaren, fil. stud. Lars Collgård, fil. stud. Leif Åkerblom, fil. stud. Maud Andbro, jur. stud. Lars Örbrink.

Stadgeutskott:

Fil. kand. Hans Norman, jur. stud. Bo Rydstedt, jur. stud. Carl Göran Wall, man, (ordf.).

Biblioteksnämnd:

Bibliotekarien, teol. stud. Stig Walldin, fil. mag. Anders Westman, jur. stud. Lars Nilsson, fil. mag. Sven-Olov Norberg, fil. stud. Stefan Strömquist, med. kand. Lennart Rammer.

¹⁾ höstterminen 1964.

²⁾ vårterminen 1965.

Föreningar inom nationen

Hornboskapens vänner:

Docent Carl Gösta Widstrand (ordf.)
Fil. kand. Stig Holmquist (sekr. och skattm.)
Musikanföraren
Överläkare David Melchersson
Redaktör Carl-Uno Sjöblom
Fil. kand. Orvar Starbäck
Docent Lennart Åqvist

Självhjälpsföreningen:

Docent Erik Rankka (ordf.)
Fil. kand. Gunnar Westerlind (skattm.)

I. F. Trikadien

Pol. mag. Göran Andersson
Fil. stud. Göran Sandberg (vice ordf.)
Fil. stud. Seppo Gerestrand (kassör)
Jur. stud. Lars Malm (sekr.)
Fil. stud. Leif Åkerblom (int.)
Pol. stud. Anders Lundell (vice sekr.)
Fil. stud. Orvar Larsson, (vice kassör)

Vännerna från Nyköping:

Fil. stud. Tom Åseskog (ordf.)
Fil. dr. Matts Essén (skattm.)
Jur. stud. Thomas Böös (kassör)
Fil. stud. Birgitta Larsson (sekr.)
Jur. stud. Bo Lindgren (klubbm.)
Fil. stud. Eva Westerberg (klubbmästarinna)

Örebrokarolinare i Uppsala:

(öppet även för i Uppsala yrkesverksamma Örebrokarolinare utanför nationen)
Jur. stud. Ivan Svensson (ordf.)
Fil. stud. Göran Sandberg (v. ordf.)
Jur. stud. Lars Annerén (sekr.)
Fil. stud. Björn Axelsson (skattm.)
Fil. stud. Stig Jonassén (sexm.)
Fil. stud. Ulla Wahlstedt (sexm.:a)
Chefsåklagare Bengt-Georg Gilmark
Fil. stud. Birgitta Myhrman

Utgående balanser i nationens räkenskaper

1. Skattmästarens huvudbok 30 juni 1964.

Tillgångar: På bankräkning 146.267:14; På postgiro 15.535:54; Obligationer och aktier 383.905:38; I fastigheter placerade fondmedel 593.749:78; För nationsändamål förskottade medel 13.613:49; Fastigheter: Nationsfastigheter S:t Larsg. 4 + 6 A 132.138:82 samt S:t Larsg. 6 B 478.757:21, Kåbovägen 22 113.277:75, Rosendal 13 776.272:78, Hyresfordringar 33.458:13. Summa kronor 2.686.976:02.

Skulder: I fastigheter placerade fondmedel och reserverade medel 635.907:06; Inteckningslån 865.500:—; Reserverade pensionsmedel 14.586:08; Förskottshyror 9.404:88; Div. förskott (källskatt) 553:—; Donationsrum 105.172:74; Nationsfonder 504.616:64; Stipendiefonder 508.893:78; Reserverade medel 42.341:84. Summa kronor 2.686.976:02.

2. Studielånefondens huvudbok 30 juni 1964.

Tillgångar: På bankräkning 17.282:39; Fordringar av låntagare: Borgenslån 49.660:—; Borgensfria lån 2.800:—. Summa kr. 69.742:39.

Skulder: Lån hos kreditgivare 25.000:—; Reserverade medel 44.742:39. Summa kronor 69.742:39.

3. Andre kurators huvudbok 31/12 1964.

a. Huvudbok:

Tillgångar: Kassa 1.113:92, Postgiro 1.759:14, Bankräkning 68.463:09, Garantilån till Uppsala Studentkärs Kreditkassa 4.000:—, Förskott till handlånekassan 7.000:—, Inventarier under 2 Q:s vård 1:—, Inventarier under idrottsledarens vård 1:—, Inventarier under teaterdirektörens vård 1:—, Festporcelain och silver 4.000:—, Lager av nationsband 100:—, Lager av porträttkataloger 10.000:—, Utestående fordringar: Terminsavgifters konto 2.500:—, Plikters konto 100:—, Fordran på klubbmästaren 610:05. Summa kronor 99.649:20.

Skulder: Nationsmatrikelfonden 3.534:16, Porträttfonden 179:79, Pianofonden 2.404:15, Fackeltågsfonden 1.122:06, Fanfonden 886:64, Nationshistoriefonden 5.797:98, Kassareserver: Arvodens och löners konto 6.245:35, Uppvärmnings- och belysningskonto 7.731:13, Teaters konto 480:09, Inventariers konto 3.769:15, Idrotts konto 200:15, Diverse konto 40:—, Kökets konto 2.902:27, Festservisens konto 6.255:—,

Nödförläggningskonto 37:38, Porträttkatalogens konto 11.212:16, Lokalhyreskonto 3.000:—, Diskoteks konto 2.000:—, Hembygds- och kulturkassan 680:05, Preparatkassans konto 2.004:37, Internationella kassans konto 2.375:53, Sigrid Söderbäckes konto 200:—, Musikkassans konto 402:51, Honorariekassans konto 3.641:50, Bibliotekskassans konto 11.774:93, Studentkårens konto 922:—, Flyktningstudentkassans konto 279:96, Andre kurators stödfonds konto 30:52, Spex- och kamratmöteskonto 1.000:—, Programverksamhetens konto 445:95, Abiturientinformationskonto 524:80, Salongsmattans konto 1.560:75, Reservkassans konto 14.508:87, Nationskassans konto 1.500:—. Summa kronor 99.649:20.

b. Huvudbok för handlånekassan:

Tillgångar: Kassa 1.344:22, Bank 57:14, Utestående handlån 12.735:—, Räntefordringar 566:70. Summa kronor 14.703:06.

Skulder: Nationskassan 7.000:—, Handlånekassan eget kapital 7.703:06. Summa kronor 14.703:06.

4. Självhjälpsföreningens huvudbok 1964.

Tillgångar: Postgiro 1.441:65; Terminsavg. 3.334:30; Ordinarie lån 14.675:—; Handlån 16.995:—; Handlåneräntor 5.781:05; Upl. Ensk. Bank 1.052:30; Kapitalsamlingsräkning 42.014:71; Räntefria borgenslån 16.855:—; Kassabehållning 1.057:87. Summa kronor 103.206:88.

Skulder: Grundfonden 24.146:37; Komminister Janssons donation 62.205:51; Räntefria borgenslån 16.855:—. Summa kronor 103.206:88.

Veteranerna

Räkenskaperna 15 april 1964—6 april 1965.

Ingående behållning: Nom. kr 4.000 Sv. statens 3½ % obl. 1941 kr. 3.960: 54; Å sparbank kr. 2.886: 10; Å postgiro kr. 297: 29. Summa kronor 7.143: 93.

Inkomster: Avgifter av ständiga ledamöter, kr. 1.150:—; Årsavgifter kr. 2.008:—; Försålda annonser kr. 825:—; Försålda Majhälsningar kr. 36: 20; Räntor kr. 273: 32. Summa kronor 4.292: 52.

Utgifter: Tryckning och expediering av Majhälsning kr. 3.620: 50.

Utgående behållning: Nom. kr. 4.000:— Sv. statens 3½ % obl. 1941 kr. 3.960: 54; Å sparbank kr. 3.609: 42; Å postgiro kr. 245: 99. Summa kronor 7.815: 95.

Nya medlemmar i Veteranerna.

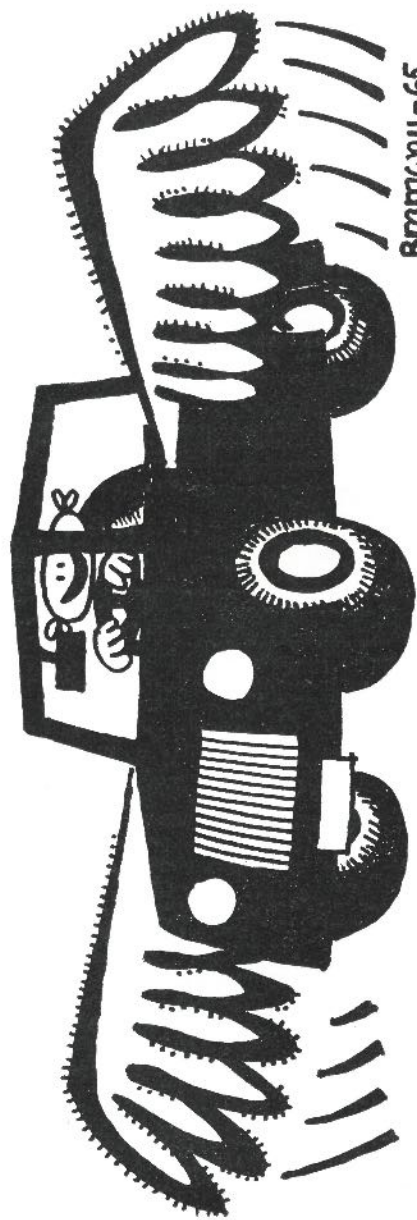
Ständigt medlemskap:

Leg. läk. Janis Abolins, Stockholm
Överläkare Lars Andér, Österåsen
Läroverksadj. Bengt Andersson, Karlstad
Professor Gösta Berg, Stockholm
Adjunkt Eric Edlund, Stockholm
Assessor Birgitta Egenvall, Lidingö
Läroverksadj. Ingvar Folkesson, Uppsala
Länsnotarie Bjarne Forss, Visby
Adjunkt Inger Källström, Rottneros
Kapten Olof Lagerberg, Stockholm
Aktuarie Elvir Lander, Uppsala
Redaktör Marianne Lindström-Wranne, Stockholm
Lektor Bo Nyman, Örebro
Docent Ingemar Petersén, Göteborg
Fru Gun Rosencrantz, Stocksund
Hovrättsassessor Carl Sturkell, Jakobsberg
Sparbanksdirektör Sven G. Svensson, Djurholm (stödande medl.)
Advokat Lars Wickman, Strängnäs
Docent Gun Widmark, Uppsala
Generalsekreterare David Wirmark, Bryssel
Stadssekreterare Ingemar Ögren, Örebro

Årsavgifter:

Provinsialläkare Åke-Birger Ahlgren, Sundsbruk
Fil. mag. Lars Erik Amling, Ransäter
Teol. o. Fil. kand. Bengt Olof Aulén, Sigtuna
Bibliotekarie Karin Bergdahl, Göteborg
Professor Bert Bolin, Danderyd
Fil. mag. Carin Cederblad-Hansen, Kungälv
Kyrkoadjunkt Sven Dahlgren, Hällbybrunn
Fil. kand. Birgitta Dalgren, Stockholm
Fil. mag. Gunnar Dankert, Malmö
Fil. mag., jur. kand. Eugéne Ekvall, Enskede
Studierektor Lennart Gustavsson, Sala
Läroverksadj., Fru Brita Hedner, Stockholm
Adjunkt Viola Jansson, Mariestad
Adjunkt Margareta Lindberg, Johanneshov
Arkivarie Bengt Löw, Enskede
Ombudsman Richard Malmros, Bromma
1:e länsnotarie Åke Mellström, Göteborg
Adjunkt Aini Roberts, Örebro
Adjunkt Sven Stenberg, Arvika
Redaktör Göran Zetterberg, Stockholm
Ombudsman Sigvard Åhgren, Göteborg
Kyrkoherde Eric Åkerberg, Julita
Länsläkare Bo Åkerrén, Stockholm

"OCH LIKSOM AV VINGAR BUREN
PÅ EN NY OCH SÄLLARE FÄRD"

BRAMCOU - 65

AB NYNÄS PETROLEUM

Tillverkare:

ALBIN RAPP KONFEKTIONSFABRIK

Även vi säljer

— gärna på förmånliga avbetalningsvillkor — de moderna uppslagsböckerna och aktuella handböckerna som t. ex. BONNIERS LEXIKON — FOCUS — NORSTEDTS JURIDISKA HANDBOK — BONNIERS ALLMÄNNA LITTERATURHISTORIA — LEXIKON FÖR KONST

Ab Lundequistska Bokhandeln

TELEFON 13 98 30